

El Bisbalenc

SUMARI

SALUTACIÓ

- La Gargola, A. Vinardell Reig
 El Triomf del Daró, Trinitat Aldrich
 Vistó Llunyana, Salvador Albert
 Santiago Rossinyol excursionista,
 Antoni Balasch i T.
 La Sardana, F. Carreras i Padrós
 Optimisme, A. Fagnoli
 Notes Líriques d'estiuicig, D. M.ª Brusés
 A mon Mestre, Mossèn Bartomeu Barceló
 Camí de la Festa, M. Barrera i Bonet
 Al meu voltant tot riu i cantia Amor,
 Rosa Sagau i Llera
 La rosa digna, Joan Balmaes
 La entiteusis i el desenrotllament de la nostra riquesa
 Josep Grahit
 El jardí del claustre vell, R. Torres Rosell
 Remors de nit, L. Tinteré Mercader
 Sobre la catalanització de l'escola
 J. Pensati
 L'ensenyança Federal, Sir-Mont
 Santa Fusió, Li. Vives
 La donzella sota els pins, E. Roura Tuncu
 Proses Líriques, P. Abellí Morató
 Preludi de Festa, J. P. de P.
 A una noia fluixa de cap, Pepet del Pont
 Lau la tarda, Li. Bonet i Punsoda
 Venus de Marbre, J. Casabó i Figueres
 Concurs Literari de "L'Escut Emporità" (VEREDICTE)
 Esportives, Penalty
 La gesta del Palafrugell F.C., J. M.ª Carreres
 Noves. - Programa de Festeigs

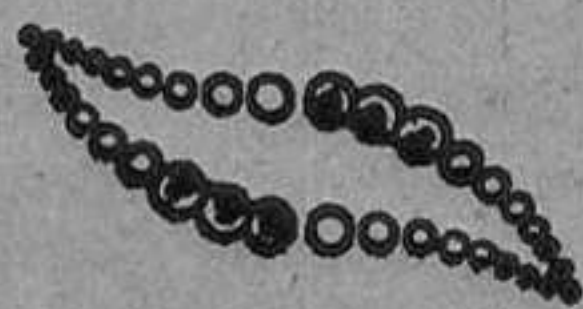
LA PLUMA

ESTILOGRÁFICA

MONT-PELAYO

PER LA SEVA
QUALITAT I BON
PREU S'IMPOSA

182 models

DEMANEU-LA EN TO-
TES LES PAPERERIES

CALIXTUS

SALVADOR OLIVER

MONTSERRAT, 11 i 15
TELÉFONO 26

El

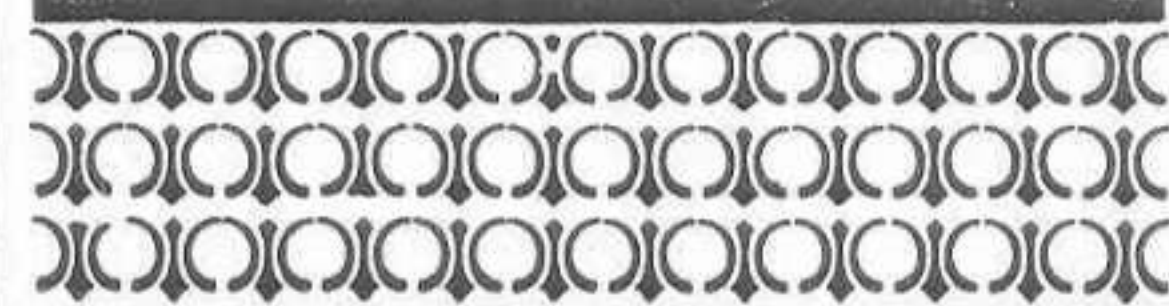
XAMPANY

de Cava

CALIXTUS

SENS IGUAL
BOUQUET,
PETILLATGE I
FINURA

és el millor.

Elaborat en ses famoses **CAVES**
de **St. Sadurní de Noya**

LA MEJOR COLOCACIÓN DEL DINERO

ASOCIÁNDOSE AL

BANCO DE LA UNIÓN

y abonando desde 5 pesetas mensuales; se obtiene un capital proporcionado y se juega gratuitamente a la Lotería Nacional todos los meses.

LA CASA PROPIA

SUSCRIBIENDO EL NUEVO CONTRATO DEL

BANCO DE LA UNIÓN

PUEDE HABITARSE INMEDIATAMENTE FUTURA CASA PROPIA PAGADERA A PLAZOS Y EN CONDICIONES MUY LIBERALES. TAMBIÉN PUEDEN ADQUIRIRSE: FINCAS RÚSTICAS Y CASAS YA CONSTRUIDAS

Construcciones del "BANCO DE LA UNIÓN"

El nuevo «Contrato para construcciones» del **BANCO DE LA UNIÓN**, es sin duda, el más liberal, el más económico y el que ofrece las mayores garantías para resolver el problema de la vivienda.

Toda persona que posea un solar o terreno y el 25 por 100 del presupuesto definitivo de la edificación, puede **habitar inmediatamente futura casa propia**.

La construcción se hace con arreglo al plano y presupuesto presentados por el suscriptor; por el arquitecto, contratista o maestro de obras que designe el asociado y bajo su vigilancia e inspección directa tal como si él tuviera en su bolsillo el metálico necesario para acometer la obra, ya que el **BANCO DE LA UNIÓN** paga en cheques a la orden del contratista, enviando dichos cheques por conducto del suscriptor, para que éste tenga el pleno convencimiento de que se invierte íntegramente en la edifica-

Edificio en Madrid (calle Andrés Mellado, 18 y Rodríguez S. Pedro, 52) adquirido por el BANCO DE LA UNIÓN, con fecha 2 de junio 1930

ción de su casa la cantidad presupuestada.

El **BANCO DE LA UNIÓN** cobra un reducido alquiler por el derecho que concede de «usar y disfrutar» la casa, mientras no se termine de pagarla, pudiendo amortizarse el precio en el número de años que se convenga, a comodidad del suscriptor.

Nada de desembolsos previos ni de anticipos; nada de sorteos ni de expedientes entretenidos.

El primer plazo, o sea el 25 por ciento, puede entregarse directamente por el suscriptor al contratista, como garantía del comienzo inmediato de las obras.

El **BANCO DE LA UNIÓN** sufre el resto de la cantidad presupuestada sin haber recibido del suscriptor ni una sola peseta anticipada.

El suscriptor de nuestro contrato sabe a ciencia cierta la cantidad invertida en la edificación de su vivienda.

En igualdad de condiciones damos la preferencia a los presupuestos más económicos a fin de favorecer a las clases media y obrera.

Subscribiendo el contrato del **BANCO DE LA UNIÓN** puede construirse en seguida en cualquier pueblo de España. Siempre tenemos fondos disponibles para construir viviendas económicas.

PIDA INFORMES A LA AGENCIA PARA CATALUÑA Y BALEARES.

Paseo de Gracia, 48-1.º

BARCELONA

SE CONCEDERÁ LA DIRECCIÓN DE ESTE PARTIDO A PERSONA COMPETENTE.

El Bisbalenc

PREUS DE SUBSCRIPCIO

La Bisbal, trimestre . . . 2'00 ptes.
Fora, trimestre. 2'50 »
Estranger, un any . . . 14'00 »
Per a anuncis, demani's la tarifa.

Redacció i administració :
Carrer del Sis d'Octubre, núm. 85

Director : F. Carreras i Padrós

La correspondència a la Redacció

Dels articles signats en són responsables llurs autors

No es retornen els originals.

SALUTACIÓ

VOLA TERRES ENLLÀ EL TRITLLEIG APRESSAT DE LES CAMPANES ANUNCIANT LA NOSTRA FESTA. AMB QUIN GOIG FORMULEM AVUI, DES DE LES PÀGINES D'AQUEST EXTRAORDINARI, LA SALUTACIÓ TRADICIONAL REPETIDA D'ANYADA EN ANYADA!

I AQUEST ANY LA NOSTRA ALEGRIA NO TINDRÀ CAP DEIX AMARG PERQUE VEIEM APROP L'HORA DEL CORONAMENT D'UNA LLUITA SECULAR, PERQUE VEIEM APROP L'HORA EN QUE SERAN RESPECTATS TOTS ELS NOSTRES DRETS DE CATALANS.

BENVINGUT, FORASTER! NOSALTRES, FÓRA DIFÍCIL DE DIR FINS A QUIN PUNT HEM ARRIBAT A ESTIMAR LA NOSTRA CIUTAT I A COMPENETRAR-NOS AMB SON PAISATGE. TU NO SAPS D'AQUELLA DOLÇA QUOTIDIANITAT I D'AQUELLS ÍNTIMS ENCISOS QUE NOSALTRES CONEIXEM, PERÓ, BEN SEGUR QUE D'AQUESTS DIES DE FRANCA HOSPILITAT I JOVIAL COMPANYIA TE N'ENDURÁS UN RECORD INESBORRABLE.

LA GÀRGOLA

Una tarda del mes de setembre, un viatger, un desconegut, va arribar a la vila.

Era una d'aquelles viles quasi amagades del món, separades de l'humanitat com moltes se'n veuen al nostre país. A l'entorn seu hi havia boscos de pins, viaranys pedruscosos i salvatges, aigües embassades, erms de color de rosa. D'ella s'exhalava com si diguéssim una ànima innocent, encara que un poc fanada, de bella damisel·la. I fins el seu nom, el nom de la vila, era suau com una olor antiga: Miralena.

Tots els anys—una sola vegada— la vila s'aixecava com d'un ensomni, i es vestia de blanc per a rebre al senyor bisbe. Aquest no deixava mai de venir per a la distribució dels premis del col·legi de Santa Teresa, i no sense una punta de raó podia dir: «Ditxosa, oh tu, petita vila que, a l'ombra de la vella església, guardes les teves tradicionals virtuts! L'esperit del segle no ha pas arribat ¡grat sia a Déu! fins a tu. Tes costums són pures, ton cor és senzill i ple d'innocència. ¡Oh tu, petita vila, tu ets la pedra més preciosa del meu anell episcopal!»

Una tarda del mes de setembre, un viatger, un desconegut, va arribar a la vila.

* *

Com si res tingués a fer, es va entretenir passejant-se indolentment pel poble, atravesant aquells carrers estrets i tortuosos on hi creixia l'herba entre les esclotxes d'un empedrat primitiu i venerable, i on els negres casals s'inclinaven per llurs teulades, els uns envers els altres, com per a dir-se les seves coses en les nits tristes i llargues de l'hivern i en mig d'aquella migra solitud que res interrompia. A l'ombra d'aquells ròncs casals hi vivia, millor dit, hi vegetava, una població d'humils menestrals, tots els quals treballaven amb la senzillesa de llur cor i amb la candor de llurs mans en oficis d'altres temps que avui ja no es coneixen en les ciutats populosos i en les grans viles. Dels porxos de les cases sortien i s'amagaven les cares arrugades i esporuguides dels jaios i jaiies del poble; i eren de veure els finestrals ruïnosos ornats de pots de tota mena plens de geràniums, darrera dels quals apareixia de quan en quan el rostre rialler d'una jovincel·la guaitant amb ulls tendres l'horitzó a manera de consulta...

El viatger començava a enutjar-se un poc, quan de sobte va arribar enfront de l'església.

Allò va ésser per ell una troballa, un punt d'espera, gràcies al qual va desaparèixer momentàniament el seu enutj i es va calmar la seva justa impaciència. Lliurat per complet a la contemplació de la casa de Déu, admirà embadalit totes les seves belleses exteriors, que ja mai hauria sospitat. Després de repassar amb ulls de persona entesa la portalada gòtica ornada de magnífics arabescs, sa curiosa mirada va romandre un moment entre el fullam i les crestries de la façana, pujà pausadament seguint el llarg de les columnetes, va quedar detinguda breus instants dalt de la cornisa, i resseguint la corba de l'edifici, sobre la paret del àbsis entapissada d'esveltes motlures i d'escenes evangèliques, es va aixecar per últim fins a les regions més altes properes del cloquer i quasi arran de les campanes, on unes bèsties quimèriques i uns personatges extravagants i fantàstics endreçaven cap al cel llurs grotesques figures.

I heus-ací que tot d'una la cara del viatger, desconegut, de la vila, es va com il·luminar d'una claror de joia intensa. Se'l vegé amb l'expressió fixa i golosa d'aquells senyors vells verts i maliciosos que es complauen en contar-ne alguna de picant o que, de sobte, descobriren quelcom de llèpol o més o menys picarescament interessant. ¿Què és el que veia, doncs, el viatger, que tant l'havia impressionat fent-li esclatar un somriure extrany als ulls i als llavis? Així va estar en contemplació maliciosa molta estona, amb els ulls que li espurnejaven d'eloqüent manera, i per últim, amb la rialla prompta a sortir, va donar una giravolta i s'allunyà de l'església.

* *

L'apotecari de la plaça gran, tot i fent la feina darrera dels seus bocals, preparant les seves medicines, no havia perdut ni un tan sols dels gestos del extranger. Tant bon punt aquest va desaparèixer del lloc del seu embadaliment, el nostre home va voler-se donar compte d'allò que havia pogut causar una tant extraordinària expressió de maliciosa alegria. Pensat i fet: encaminà sos passos allí mateix on s'havia parat el viatger, endreçà els ulls cap aquelles altures pels entorns del campanar, i va mirar.

Fou cosa d'un instant. Els seus ulls varen quedar també com encisats, sa boca va obrir-se

TERRACOTTA FUSTER

SOCIEDAD ANÓNIMA
FÁBRICA DE PRODUCTOS CERÁMICOS
Capital: 1.000.000 de pesetas

APARTADO, 4

LA BISBAL (Prov. Gerona)

TELÉFONO, 44

CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

D. MARIO FINA DE CARALT, Abogado
Presidente

D. JOSÉ FERRÁN GALTER, Rentista
Vocal Consejero

D. PELAYO MARTÍNEZ, Arquitecto
Vice-Presidente

D. GERÓNIMO PLANAS FRIGOLA, Banquero
Secretario

D. SALVADOR FUSTER PAGÉS
Director-Gerente

LEGÍTIMO JEAN ROGER PRODUCCIÓN NACIONAL

75 hojas

10 cénts.

Librito n.º 3, doblado, 125 hojas 20 céntimos

GRAN PREMIO

La mayor recompensa en la Exposición
Internacional de Barcelona de 1929

Manufacturas Jean, S. A. - Barcelona

Amb higiene elaborats
els llibrets del paper Jean
que cap d'altres ho són tan
ni millors són presentats.

El que bé vulga fumar
escullir sabrà constant
el paper de llibrets Jean
que cap més pot superar.

Gran Hotel Carull

GRAN CONFORT EN TOTS ELS SERVEIS
ESPAIOSES HABITACIONS
CUINA IMMILLORABLE
MOSSO A L'ARRIBADA DELS TRENS
GARAGE

Avinguda de la República, 5 - Telèfon, 4
LA BISBAL

Joan Foxà Font

ODONTÒLEG
Especialista en malalties
de la boca i dents.

HORES DE CONSULTA. — Palafrugell:
Carrer de St. Sebastià, 11. Dimarts, di-
jous i dissabtes, de 9 a 12 del matí.—La
Bisbal: Tots els dies, de 3 a 5 de la tarda.

Els dilluns i dies festius, a la tarda, no hi ha consulta

MERCERIA I NOVETATS

ALBERT BONET

Carrer de Claris, 15 — BARCELONA

PLISÉS D'ALTA NOVETAT - CALATS - PICATS - FORRE-
RIA DE BOTONS - BRODATS PER A MODISTERIA
LA CASA QUE SERVEIX AMB MES PUNTUALITAT
Freditada per la perfecció i l'economia en tots els treballs

JOAN RASÓS

EMPRESARI D'OBRES

DIPÓSIT DE TOTA CLAS-
SE DE MATERIALS PER EL
RAM DE CONSTRUCCIÓ

CARRER DE L'HOSPITAL
LA BISBAL

L. PUJOL

RECADERO
LA BISBAL

BARCELONA:
PASEO BORNE, 13
TELÉFONO, 13.354

BARBERIA E. BURGAS

LOCIONS - FRICCIONS
ESSÈNCIES - MASSATGES
SERVEI ESMERAT

Pi i Margall 1, St. Jaume 4 LA BISBAL

amb estupefacció, i una mena de petit diablet es passejà de seguida per tota sa cara en forma d'expressió riallera i picaresca. Restà contemplant el curiós espectacle durant dos minuts, i se'n tornà a la botiga, poguent retenir amb prou feina el riure allà darrera dels seus bocals i acabant de preparar les seves medicines

—«Què hi ha, doncs, de nou?» va preguntar-se la bella damisel·la Aurèlia — la senyoreta Aurèlia, com li deien al poble—instal·lada darrera de les cortines blanques de sa finestra, i que no havia perdut de vista la sortida i l'entrada del senyor apotecari. «Què és el què estarà mirant ¡Déu meu! allà dalt a la cornisa de nostra església? Hi haurà alguna esquerda amenaçant ruïna? En tal cas, haurem d'avisar al senyor Rector.» Plena d'inquietud, va tirar-se un abric sobre les espatlles, un mocador sobre el cap, i atravesant la plaça amb passos menuts i aire púdic com coloma espaordida, *allà* va encaminar-se també, i aixecà els ulls per a veure...

No, no, no veia res. Era debades que girava l'esguard d'un costat a l'altre aquells ulls bonics encara, avesats a la solitud i l'ombra. Res, res se li apareixia d'extraordinari. Més... sobtadament, com si un esclat de llum enlluernadora i vermellenca l'hagués ferida al bell mig del rostre, les galtes primes i quasi transparents se li emporpraren, baixà brusquement la testa com aclaparada per extranya i terrible visió i va fugir d'aquell lloc espantada, ni més ni menys que si es veiés perseguida pel diable en persona.

I allavores la revenedora va sortir de sa botiga, i el mateix varen fer, imitant-la moguts per una curiositat irresistible, la gentil costurera de bonic devantal de cotó, i el flequer tot empolsat de farina, i el carnicer de formes exuberants, armat encara de son rojenc i lluent coltell... I l'un després de l'altre, els habitants de la petita vila, abandonant cada u llurs quefers, vingueren per torn a examinar allò que excitava la curiositat, el somriure o l'emoció avergonyida de tot el veïnat.

* * *

Quin era aquell misteri?

Senzillament una gàrgola, negrenca i mig borrada pel temps, que s'avançava allà dalt al punt més elevat del mur que confina amb l'absis de l'església. I aquella gàrgola, que ningú coneixia, de la qual ningú havia hagut esment, representava una bèstia amb actitud descaradament obscena.

Aquella imatge havia estat tallada expressament en la pedra rònega del temple, i allí s'estava des de feia segles, desafiant l'aigua del cel i les intempèries. Gairebé no es distingia sinó

el color de la pedra, entre verdosenc i negre, i en alguns indrets l'acció del temps l'havia ja mossegada donant-li com un segell de venerable (?) ruïna. Generacions d'orenetes hi havien fet llur niu; més ningú, de tots els habitants de la vila, no se'n havia adonat mai, ni jamai no hauria sospitat sa existència. I fou necessari que un estranger, conduït allí pel sol atzar, aixequés el cap i es posés a somriure per a que els veïns, estimulats i curiosos davant d'aquest somriure descobrissin la gàrgola impúdica que amb semblant provocatiu per sobre d'ells s'inclinava.

I una vegada descorregut el vel, el contemplar aquella imatge fou ja per ells una veritable obsessió.

Això s'havia realitzat sense brigit i sense paraules. Perquè en els pobles petits tot passa així i sembla que les notícies es divulguin totes soles, de lluny en lluny, arrossegant se per les parets, atravesant els vidres i com empenyudes pel buf imperceptible de les cortines que amaguen les finestres; i és clar que ningú s'hauria atrevit a transmetre un descobriment com aquell, que es donava cop de punys amb la decència del poble. Però lluny de provocar la troballa un retraïment general, bastaren algunes hores per a que de tothom fos coneguda. Dolçament, silenciosament, el somriure gai del viatger o l'emoció avergonyívola de la bella damisel·la Aurelia havien anat passant de cara a cara, havien relliscat detenint-se darrera les portes dels antics i modestos casals, s'havien espargit per tota la vila i reflectat per innocents miralls que fins allavores havien estat lluminosos de candor i de puresa.

Aquelles ànimes exemptes de pecat es varen sentir trublades i quasi totes escandalitzades... Això no impedia que les dones que passaven al costat de l'església llancesin, a despit de tot, un esguard furtívol; i es veïé encara més: es veïé que al cap-vespre, a l'hora incerta i discreta del crepuscle, una, i dos, i tres, i moltes siluetes femenines s'encaminaven successivament cap a l'indret on llur pudor devia considerar-se ofès... ¡Oh! com el mal deu ésser, doncs, un conqueridor ben ràpid, i com una gota de verí enterbola i enmetzina l'aigua més transparent i pura!

Aquell moment, però, no era encara sinó el període de les curiositats perilloses i el truble de la revelació. No tardà en venir el període de la hipocresia. Ningú mirava ja aquella excrescència de l'església en forma de gàrgola; més tothom la sentia allí, avansant-se, extenent-se, dominant desvergonyidament la vila. La seva actitud obscena es projectava sobre els carre-

rons pacífics, sobre els casals antics i seriosos, sobre els interiors ingenus i virtuosos. La seva ombra fatal es projectava sobre tots els pensaments...

I allavores, poc a poc, del fons d'aquella aigua enmetzinada en sortiren plantes de verí mortal que varen contaminar tot el poble. extenent per tot arreu la desolació i la ruïna.

* * *

¡ Oh, petita vila, de cor arrugat avui, de nom suau i atractívol com una olor antiga! qué n'has fet de la virtut passada? ¿Què són esdevinguts els teus càndids menestrals, que amb mans innocents treballaven modestament en oficis d'altres temps, i les teves damiselles que amagaven el rostre rialler i gentil darrera dels

vells finestrals ornats de geràniums? Uu vent d'immoralitat ha passat esfereïdor sobre el teu cap, petita vila recolzada en els llindars de la pineda, al costat dels erms de color de rosa. Els teus ciutadans pacífics, tes esposes honestes, tes donzelles púdiques i discretes estan agitats per estranyes concupiscències que els condueixen sense remei a la perdició. Tots els diables de la luxúria van i venen i giravolten en les teves llars pervertides. I per sobre la teva depravació i els teus escàndols ¡ oh vila per sempre més damnada! la gàrgola de la vella església et contempla amb aires de triomfador i deixant esclatar en el silenci de la nit feréstega rialla.

ARTUR VINARDELL ROIG.

EL TRIOMF DEL DARÓ

Fa tres dies que cau aigua
que no paren els ruixats;
que, fins sortint amb paraigua,
quedem de pluja amarats.

Fa tres dies que no afluïxen
els núvols son traginar;
ara arriben, ara arruïxen,
ara van per aigua al mar.

N'hi ha d'espessos, n'hi ha de llisos
que aixequen murs contra el sol;
n'hi ha que semblen, de tan grisos
muntanyes de plomissol.

N'hi ha de lleus, que el vent fa moure
com els plecscs caiguts d'un vel;
no parará pas de ploure,
mentres ells siguin pel cel.

I aigua i pluja cada dia;
la gent diu que ja n'hi ha prou
prò el Daró ¡quina alegria!
I ¡com riu veient que plou!

Tots els recs varen donar-li
ahir l'aigua a devassalls,
i els cimals varen enviar-li
ses muntanyes de cristalls.

I el Daró, fet riu de veres,
saludat per trons i llamps,
troba estretes ses riberes
i s'en va a passeig pels camps.

Ja li dóna la fatlera
de fer visita als veïns;
ja al peu d'un mur s'arrassera,
ja s'esmuny passeig endins.

Ja, trobant la terra bella,
l'acorona amb dolç xiu xiu...

i amb quin goig l'escolta ellal,
i amb quin goig la besa el riul.

¡ Pobre Daró! ¡ Com riuria!
¡ Que en seria de felíç!
I ¡quin orgull gastaria
si, sovint, plogués aixís!

TRINITAT ALDRICH.

Visió llunyana

Des del cim de ma vida descendent,
entre la llum morent
i l'ombra que s'atansa,
obiro ma infantesa a sol ixent,
tímida i somrient
de jòia i d'esperança.

Li espurneja en cada ull un estel clar
i porta lliris blancs en ses mans blanques.

Em parla... És lluny, però entenc el seu parlar,
car, per a mi, comprendre és recordar
paraules d'altres jorns dolces i franques.

És bella? Tant se val. Jo sé que és tendra.
I sé que el seu somrís
és guiador estel
que a mon camí de cendra
li dóna eternes claretats de cel.

SALVADOR ALBERT

LA CASA BALTA

ES CONEGUDA ARREU DE CATALUNYA, COM LA MÉS ACREDITADA EN NOVETATS PER A SENYORA;

llurs assortits, qualitatats i preus, no tenen competència.

AL ANAR A BARCELONA, NO OBLIDI SENYORA, LA

CASA BALTA
BANYS NOUS, 11 - CECS BOQUERIA, 8

ALMACÉN DE MERCERÍA Y NOVEDADES

RIBERA Y ALDOMÁ, S. A.

SUCESORES DE L. VENTURA

BARCELONA

CENTRAL:
Rambla Cataluña, 3
Teléfono 10705

SUCURSALES:
Salmerón, 72 - Teléfono 73923
Hospital, 21 - Teléfono 12678

ESTA CASA OFRECE SIEMPRE EL MAYOR Y EL MÁS SELECTO SURTIDO EN

SEDAS-LANAS
ALGODONES

La Física

Puertaferri, 23
BARCELONA

A PRECIOS
LIMITADOS

ACTUALMENTE,
GRAN LIQUIDACIÓN POR FIN DE
TEMPORADA

CREMES - CURAZAO - ESTOMACAL MOREL
KUMEL Y DEMÁS LICORES EXTRAS
ANIS MOREL - RON INDIA - APE-
RITIVO MOREL - AMER MO-
REL - VINOS GENEROSOS
JARABES, ETC., ETC.

COÑAC SOREL

OBTENIDO
DE PURO VINO
AÑEJO

Sucesor de
Morel y Farreras

CASA FUNDADA EN 1875
BARCELONA

CAIXES PER A CABALS

D'ACER IMPERFORABLE

B À S C U L E S

DE TOTES MENES

Pibernat

Parlament, 9 i 11

Barcelona

Santiago Rossinyol, excursionista

IN MEMORIAM.

QUIN excursionista, per poc espiritual que sigui, no haurà sentit la mort d'En Rossinyol? I sobretot si aquest excursionista és un xic poeta—poesia i excursionisme són mots sinònims, puix que sempre marxen aparellats per un mateix camí—com podrà esdevenir insensible al dolor que plana avui damunt Catalunya i dintre el seu món artístic, després del gloriós traspàs del pintor inconfundible, del comediògraf imponderable i del novel·lista fecund que, com cap altre, sabé portar a les taules i al llibre, tota la realitat emotiva de la nostra vida ciutadana, recollint devotament el tresor inexhaurible dels nostres costums i tradicions?

Sabem que Rossinyol fou amic de córrer món amb l'il·lusió d'albirar nous horitzons i guiat sempre per una força interna que l'impel·lia a grafiar la bella fisonomia dels paisatges i a recollir els batecs de l'ànima popular i tots sabem que amb la màgia de la seva ploma i al conjur del seu pinzell miracler, brollaven uns sens fi de plàstiques exquisideses, sempre amarades d'un gran fervor racial i regalimant tothora d'humanitat efusiva.

Fou Rossinyol l'inquiet rodamón que amb el seu bagatge artístic carregat al coll— a guisa de motxilla—i amb el seu somris agre-dolç eternitzat als llavis, recorregué Catalunya pam a pam i no content de conèixer i cantar la terra nadiua, s'endinsà, com un altre Quixot—amic com aquest de la bohèmia, però sempre equilibrat—per les terres ermes de la Manxa que li deuen unes planes imponderables de prosa descriptiva, com Aran juez, la meravella d'unes teles altament poètiques i suggestives. Mateix que una blanca gavina, aturà el vol a les terres lluminoses de Mallorca per impressionar tota la gama de matços que atesora l'illa daurada; per amarar-se en la llum del seu sol transperent i tonificador i per rabejar-se en la blavor virginal de les seves cales i badies que li esmentaven, tothora, les platges rioleres de la blanca Subur i el «Cau Ferrat» dels seus amors.

I sempre freturós de fer via per indrets desconeguts—a la recerca de noves emocions—saltant el clòs de les terres hispàniques, volgué conèixer les grans bel·leses d'Europa, deturant-se, sobretot, a Itàlia—breçol un temps de les Arts

plàstiques—per a traslladar a les seves teles tot l'encís dels jardins romàntics i senyorials de les viles històriques, les quals, serven encara, a través dels segles, tot l'esplet de la llur austera policromia majestuosa.

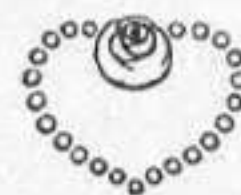
Rossinyol—qui podrà negar-ho?—fou un rodamón infatigable i un enamorat de natura, ja sigui en el seu aspecte verge o bé d'artifici... Rossinyol fou el creador de la pintura poètica, perquè cada quadro dels seus, era un poema, en el qual la llum i el color, rimaven mestrioses esparces i quan, sovint, a redós de can Parés, ell exhibia les seves admirables produccions pictòriques, l'excursionista que les visitava—i no simplement com un vulgar encuriósit—forçosament havia de sentir l'atracció irresistible d'aquells paisatges evocadors que li parlaven de tantes altres bel·leses viscudes en plena natura. Al rodamón—amb un xic de sensibilitat artística—les exposicions d'En Rossinyol, li donaven sensació de trobar-se excursionant per terres d'ensomni i de poesia.

Rossinyol — com l'heroi de «L'alegria que passa»—fou un etern rodamón que corria de vila en vila fent les delícies del públic que igualment l'aclamava quan l'humorisme enriolava els llavis del Mestre, com quan li contreia el rostre una ganyota tràgica.

Exemple de constància fins que la mort l'ha embolcallat amb ses negres ales—arrebassant-li la vida, però no la glòria ben merescuda—bé podem presentar-lo com un espill per als rodamons que han fet o volen fer de l'excursionisme, un sacerdot.

N'hi haurà algun, potser tan ingràt, que, en escoltar el cant del rossinyol, presoner de la verda fronda, no esmenti, per associació d'idees, el cognom gloriós del gran artista suara desaparegut? N'hi haurà algun que, en escoltar embadalit, les passades de l'alat trobare bosquerol, deixi de barbotejar uns rims d'admiració al pintor-poeta de Catalunya?

ANTONI BALASCH I TORRELL

LA SARDANA ⁽¹⁾

Lema: Quan sento ses tonades
el cor se m'en hi va ;
ben-hagen les ballades
que fem a l'Empordà.

Dansa pubilla de l'Empordà,
la més airosa, la més galana ;
d'entre les danses que al Món hi ha
la bella dansa més catalana.

Màgica anella de germanor,
de tot cor noble l' enamorada,
per nostres avis, en l'antigor
amb foll desfici ja voltejada.

Segell d'un Poble ; símbol de pau ;
font de dolceses on l'amor nia ;
magestuosa com el Cel blau ;
franca i senzilla com l'alegria,

Ramell de notes que plau fruir
pel que són típiques i casolanes ;
la millor joia per embellir
Aplecs i Festes ben catalanes.

Cant de la terra tendre i melós ;
de rics i pobres gentil rodona ;
per honrà als Gènis, himne preciós ;
per una Verge, digna corona.

Les refilaines del floviol,
les tendres queixes de la tenora,
semblen passades de rossinyol,
semblen tristeses d'un cor que plora.

Quan tos poètics i armònics sons
repercuteixen en mig la plaça,

el cor remembra dolces cançons
fent que's redressi l'esprit de raça.

Bella esperança d'un Poble fort
orfe de vici i orfe d'enveja
que clar demostra no ser fill bort
puix que a tothora, brau sardaneja.

Tan a muntanya com en el plà
amb vera joia t'hi veus aimada ;
ni un pam de terra té l'Empordà
en que no hi haigis estat dansada.

Pot vení un altra generació,
més, d'eixa plana, qui te'n allunya ?
si ets la pubilla d'aquest cantó
just és que ho sies de Catalunya !

Doncs, enllacem-nos amb ver amor ;
ben-honorem-la, tots, la rodona
que és sant emblema de germanor
i per la Verge digna corona !...

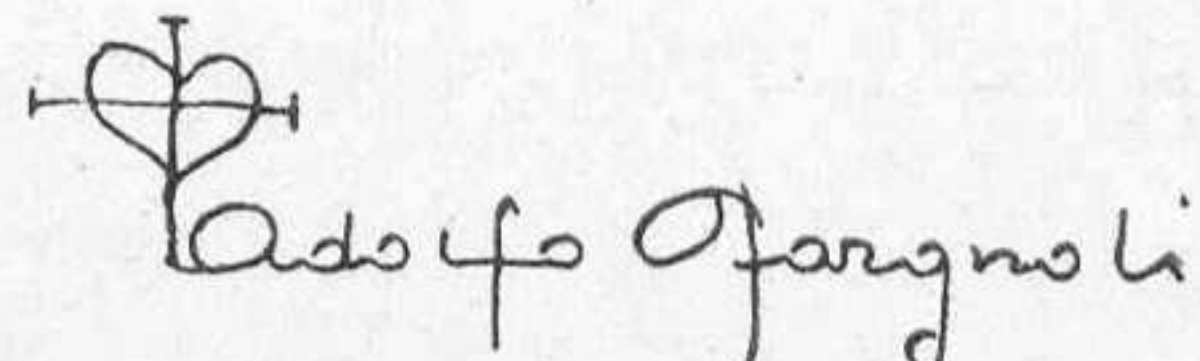
Puix és ma dansa de l'Empordà
l'airosa dansa més catalana,
apa!... extrenyem-nos ben fort la mà
i voltejem-la, tots!... la sardana!...

Sent tan hermosa, sent tan galana,
podrà mancar-hi ni un català?...

F. CARRERAS I PADRÓS.

(1) Premiada en els Jocs Florals de Berga, any 1905.

OPTIMISME!... Hom pot haver passat (i qui no en passa Mare de Déu...) infinites i variades calamitats, però a la fi, torturadores i tot, les calamitats de la vida tenen també el seu gran valor d'estímul i lliçó. Per xò encara que a vegades hom defalleixi, cal procurar que mai el reflector o la llantieta de l'optimisme, deixi d'il·luminar-nos. Altra-ment, el viure i la lluita moderna, ens tindrien per homes desplassats.

Adolfo Arguñoli

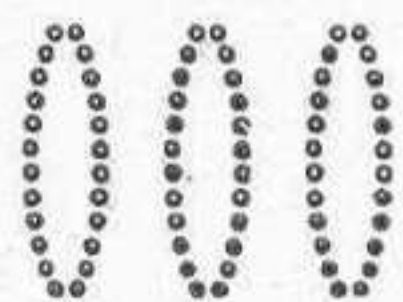
Champany

“ JERONIMUS ”

CASTELLBLANC
Caves

**Diploma d'Honor Exposició
Internacional Barcelona 1929**

SANT SADURNI DE NOYA

Representant a
La Bisbal

F. Janoher

MARQUÉS DE MOYOS

Coñac 'FAMOSO'
Jerezquina 'SALUD'
Selecto aperitivo Poderoso Reconstituyente

JEREZ SECO Y DULCE. MÁLAGA. MOSCATEL. PAJARETE.
PEDRO-XIMENEZ. MONTILLA. MANZANILLA. OPORTO Y MADERA.

DE VENTA EN TODOS LOS ESTABLECIMIENTOS

F. ARMENGOL FONTBERNAT
ODONTÓLEG

DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE MADRID — C. DENTAL

Raigs X per diagnòstics. Especialista en treballs d'or

Rambla Llibertat núm. 39 — **GIRONA**

TELÉFON NUM. 154

Hotel Salleras

Casa especial per a viatjants

GRAN CONFORT. GARAGE.
QUARTO DE BANY SERVEI ESMERAT.

Avinguda de la República núm. 17
LA BISBAL
Telèfon 29

Garage Bonet

AUTOMÓBILS DE LLOGUER
TALLER DE REPARACIONS

Carrer de Girona (enfront l'Estació)
LA BISBAL
Telèfon 49

Notes líriques d'estiueig

PETT bestiari, (no goso dir, és clar, «a la manera de Jules Renard»). Les vaques ben dignes si no fos la cua tan inadequada. El vedell clapejat com el de Courbet, ulls xinesos, llengua que té la meitat de dalt rosada, la de baix grisa. Els porcellets amb cueta d'elefant i un d'ells amb calçotets negres. La gosseta menuda, blanca i ben modelada com una porcel·lana de Copenhaguen, amb el viu instint de flairar, de cercar, d'entafurar-se entre els ceps; els ulls castanys, el morro humit i fi, les orelles suaus de vellut negre. El cadellet que té la mirada trista i malfiada, tau plena d'experiència, tan plena d'instint. A l'escalfor del suro dormen unes orugues que porten entre el borriçol gris una llarga incrustació de robins. Etc.

Ens hem estimat més l'encís del paisatge que el de les tofes de verdor d'un pi «insignis» que hi havia davant del mas i l'hem tallat. L'han tallat en Janet i els seus nois (potser no m'escau gaire de parlar de l'eficàcia de les meves desstralades) Ja era mig corsecat, mig eixarreït. Cauen les altes branques amb crispament dramàtic. Després d'haver serrat llargament amb un xerrac la base, donem, des d'una mica lluny, fortes estrebades a un llibant lligat a la punta més alta del màstil central. Tomba a la fi l'arbre amb gran terrabastall i cruiximent. Ve aleshores la feina del trossejament, de l'esmicolament. En surten múltiples tions cilíndrics, rodells d'una rosa de carn viva. No em plauen gaire aquestes comparances però no em sé estar de dir que l'espectacle del pi trossejat—branques i branquetes escampades i creuades, caiguda verdor—té quelcom de semblant al de humans despulles—ossos nusos i llisos, cabelleres polsoses—.

A la caiguda de la tarda, quan, allà baix, sobre la plana dolçament emplujada, el cel llis amb la manyaga poruga del sol ponent es teneix lleument d'ametista esvaïda, s'aixequen blaus torterols perfumats de la reina inflamada.

El ponent, reflector pàl·lid, amanyaga les branques serpejants, les fulletes meuudes i lluentes dels suros, el dibuix fi de les fulles re-

tallades dels roures. Els suros tenen aquella lleugeresa argentada dels arbres de Corot.

Després de la carena de les Salines, esmolat i sobtat, l'espadat de Cabrera com la banya d'un rinoceront.

El sol ja és post. Els jornalers se'n van al poble pels olivars quiets, pels caminets d'aquestes vinyes d'Agullana tan ben menades; sento el trontoll dels carros que caminen lents; confiats, resignats, per la carretera i passen per davant de can Romanç.

Assegut en un balancí a l'eixida escolto la quietud de la posta i guaito el blau, el rosa, el verd del cel que lentament, amb melangia i finesa sobrehumanes, «se deslién» i s'apaguen després. És allò:

«La tarde iba jugando con colores suaves,
por distraer la pena y el tedio de mi vida.
Sobre el fondo incoloro del fondo del ocaso,
abrió y cerró cien flores de luz y de armonia.

¡Qué rosa! Se encendió, se hizo triste, cayó
en el río, lo mismo que una frente marchita.
Después fué un malva lento, mate, que recordaba
no sé qué melancólica boca descolorida.» (1)

Diumenge de juliol; ha fet una calor aclaparadora però ara el sol ja se'n va. Des de l'eixida veiem les colles de jovent endiumenjat que van a l'Estrada a ballar. Alla baix, després dels amples graons de les terres del mas, pels camins escombrats, fent zigzagues entorn de la verdor de les vinyes. Fa bonic veure les colles quan ve el capvespre tan suau. Ara en caminen dues per la carretera, entre el camp de la Creu i can Romanç; una altra, per a fer dreceira, s'endinsa per aquell bosquet apinyat i religiós. Em venen ganes d'anar-hi i em costaria ben poc arribar tan sols a sentir la música d'una mica lluny. Però m'estimo més sentir la bella recança de no haver-hi anat; aquesta recança que vol ésser una mica com la que senten aquelles adolescents dels magos que, mentre el pare i els germans són fóra (la mare és morta), han de romandre a vigilar la casa i a conduir el bestiar; i d'amagat, de lluny, veu (una d'elles) com passen les colles amb llàgri-

mes als ulls, pensant en aquell formós galifardeu que baladrejarà i riurà de tot cor al sarau, tan estrany a aquella amarga tristesa.

Es un record de la rëcança punyent que jo sentia, en aquell primer estiu de la meva adolescència, en tornant de La Sala. Era al capvespre i l'horitzó era fresc i suau com ara i de color de meló ben madur. Tocada a l'envelat per una bona cobla-orquestra («La Principal de La Bisbal» o «Els Montgrins» ben segur) ens arribaven les notes d'aquella «masurka» de melangia infinita, d'aquell «pericón» melangiós. Jo caminava vora algú que estava infinitament lluny de mi: i em posaven un nus a la gorja aquelles inefables enyorances que no podia confessar a ningú.

(Agullana Juliol 1931)

XIMLES.

El festeig fluctuant de dues papellones blanques té per fons el cel blan del migdia. A sota, amples, les púnles eleven llurs enfilalls isabelins (?) de floretes morades.

Rossinyol vora mar, rossinyol dins la boira.

Al vespre arriben les onades amb vermell vell i verd d'alga i ja porten, encara que la lluna encara no ha sortit, una blanca lluentor de lluna esmicolada.

Forta corrent de llevant agita el mar que té un blau fosc, malcarat, bròfec, picat amb ona-

des de tràngol i fa contrast amb el cel clar de finors rosades, suavitats llises, cotonoses blansors, blavors pàl·lides.

Des del Port contemplo un gran veler solitari — Archibald Russell! — anclat, sense veles, quiet, dret i fi, sobre el fons abrupte i boirinós de les muntanyes de Banyuls i Cervera, de línies llargues i serenes.

El sol ja és post. El mar segueix a poc a poc els miratges del cel. Les aigües, aprop, fan un llustreig molt fi—morat, groc descolorit, lila—mig de robes feixugues, mig d'escata. S'encenen les llums del Port, primer de color de magrana. Com estimo la dolça quietud d'aquest país, com fa somniar la meva ànima! En la mitja llum les vinyes dels plans, al peu de les muntanyes tan dretes, tenen una verdor suau i vellutada. Els ocelllets de vinyes i bardisses llencen son xiscle de dues notes planyívoles. Ara l'estesa del mar s'agrisa, s'esborra i el far a intervals hi posa el seu reflexe llarg i trist.

DANIEL M.ª BRUSÉS

Selva de Mar-Juliol 1931.

(1) D'aquest fragment de Juan Ramón Giménez en copio àdhuc els dos darrers versos--decadents, una mica «fi de segle», una mica Samain--ben inferiors als altres.

A MON MESTRE

Al franciscantíssim Rafel Masó i
Valentí, Arquitecte de Girona

Tot el paisatge, o bell cipré! sublimes
Car t'isoles al fons del teu secret.
Com l'acorones d'un abraç estret
El gran cor de la nit! Com te l'estimes!
Mestre! Mon Mestre!

Hi han arbres qui amb les llurs disperses branques
Diríeu que se volen evadir
D'ells mateixos; tu no: Tu vols sentir
La del món dins ta saba i els ulls tanques...
Mestre! Mon Mestre!

Vinyes i arbredes al teu volt despulla
La ta tardor. Quin fatig i desengany
Revelen. I... s'adormen: Tu, tot l'any,
Vigiles, místic campanar qui fúlla.
Mestre! Mon Mestre!

Ta plenitut de forma té fondària
D'abims escalonats camí del sol.
Tu sabries morir sense que el dol
Deshonorés ta calma solitària.
Mestre! Mon Mestre!

T'he vist negre; d'un negre, però d'ànima
Que il·lumina el Dolor de part de dins.
Un negre on he llucat uns *Ulls Divins*
Que em donàren desig de ser-ne llàgrima...
Mestre! Mon Mestre!!

MOSSÈN BARTOMEU BARCELÓ
Català de Mallorca

Roselló

GRAN ASSORTIT EN MERCERIA, NOVITATS,
GÈNERES DE PUNT, TIRANTS I LLIQUES,
MONEDERS, PARAIGÜES,
VANOS, ETZ. ETZ.

CASA CASTELLÓ

Plaça Constitució, 4 i Germans Serra i Sans, 1
LA BISBAL

TRENCATS:

Es possible que en ple segle
XX volgueu sofrir les mo-
lesties dels aparells herniaris
podent ésser substituïts pel
nou tractament

HERNIA CURA

el qual permet tota classe de
treball ssens cap perill, per-
què reuneix tots els
avenços científics?

DEMOSTRACIONS GRATIS A
L'INSTITUT D'ORTOPÈDIA
DE

F. TORRELLAS

Practicant cirurgia especialitzat en
el tractament ortopèdic de les hernies

Ciutadans, 4 — **GIRONA**
(al costat del colmado Juncosa)

Especialitat en **FAIXES MÉDI-
QUES** contra l'obessitat i Ptos-
sis de l'estómac, fetge i budells

Impremta i Papereria
de

JOAN JOVÉS

Pi i Margall, 18 La Bisbal

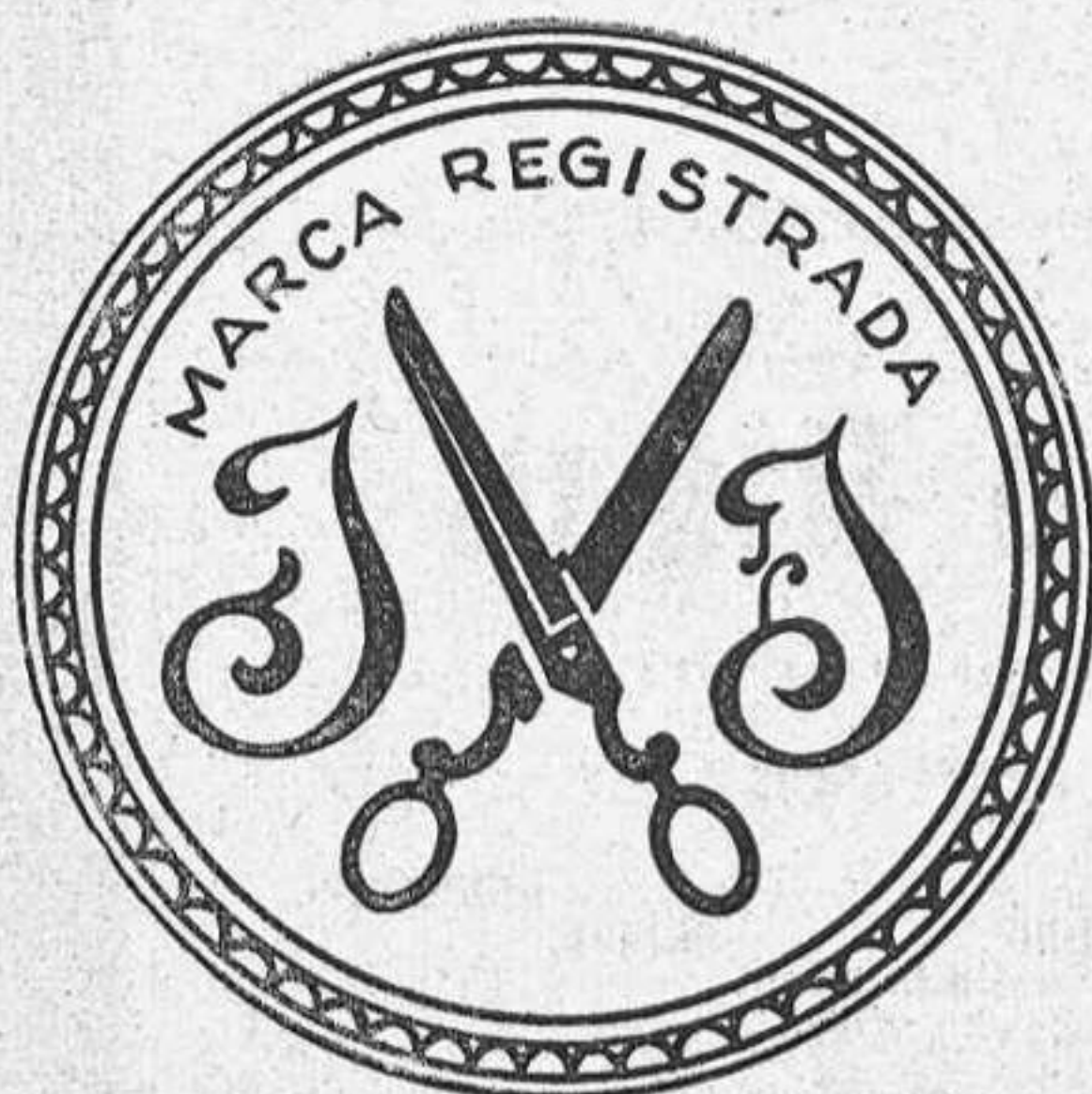
¿SOU HERNIAT...?

¿Ho haveu ja provat tot?...

Recordeu-vos que per voluminosa i antiga que sigui l'hèrnia, per pe-
sat que sigui el vostre treball, per medi de l'APARELL HERNIARI
ORRI serà sempre resolta la vostra trencadura, degut al seu disposi-
tiu especial i construcció científica.

M. ORRI

Practicant, Ortopèdic especialitzat en el tractament mecànic
de les hèrnies. — Practicant de l'Hospital Provincial
Carme, 44 — Telèfon 149 — **GIRONA**

FÁBRICA DE CINTAS DE SEDALINA Y ALGODON

Juan Dalmau Casajuana

TELÉFONO N.º 640

VILADORDIS, 22

MANRESA

XOCOLATA REGINA
LA MARCA PREFERIDA

FABRICANT
JOAN SABATER
SANT FELIU DE GUIXOLS

The illustration depicts a family of five—father, mother, and three children—enjoying a meal on a balcony. The father stands on the left, the mother on the right, and the children are seated at a table with plates, glasses, and a vase. In the background, a sailboat is visible on the water under a clear sky.

URALITA, S.A.
Sucursal:
PLAÇA MARQUÈS DE CAMPS, 15
GIRONA

EL MEJOR MATERIAL PARA TECHAR
URALITA

Agència amb dipòsit:
Joan Rigau
PLAÇA SALMERON, 13
LA BISBAL

The advertisement features a large, diagonal banner with the text 'EL MEJOR MATERIAL PARA TECHAR' and 'URALITA' in bold, stylized letters. The banner is set against a background of a hand holding a roll of roofing material. The company name 'URALITA, S.A.' and its address in Girona are in a rectangular box on the left, and the agency name 'Joan Rigau' and its address in La Bisbal are in a similar box on the right.

Camí de la Festa

*Veniu amics, ja és hora de començar la festa
si us plau fruit, anem, tenim la feina llesta
i l'hora cau, tranquil·la, com un sospir molt blà
amb vels de porpra i roses i llenques de lilà!*

*Oh les amigues, gràcills pòncelles de la nit
que amb nosaltres vindran a esperonà el delit
amb danses i garlandes que teixirem per elles
per fer les més gentils que les gentils estrelles
i aprofitant les ombres, si ve l'ocasió
qualque silent besada farà de colofró
a la gran piuladissa de manta lluminària
que fa esclatar llampecs en llur indumentària
on les perles i l'or i el tul i l'atzabeja
en elles son motiu d'admiració i d'enveja.*

*Guaiteu, amics, la prada i l'horitzó com llúu
amb les turqueses pàl·lides d'un cel morent. I tú
que enfiles aquest marge, diguens si ovires ja
la sil·lueta enorme, al fons, del campanà
amb l'ull del seu rellotge, com una gran lluerna
i llurs campanes verdes de resonància eterna!*

*Au, doncs, tresquem avall que ja l'oreig
ens porta els sons de l'orga del festeig,
no oïu?, quin gran encís, quina dolça balada
per la nostre animeta que viu enamorada
de tot ço que és més bell i gai a la natura...*

*Correm, que el bras ja frisa per hebre la cintura
de manta adolescent, qui amb un somriure clar
amable i defallint, vulgui vení a dansar.*

*Oh, el ritme esperonant de la cupiditat,
i els nostres dits que encerten la seva nuditat
dins de les gasses frevoles, lleugerament flotants
que velen les manyages follies dels amants!*

*I quan, a bella nit damunt la salsareda
sospiri tristament un tall de lluna freda,
nosaltres, cada hú amb dolça companyia,
vora les aigües quietes d'un llac de poesia
encetarem l'idili d'un amorós conjur...*

*I de retorn, amics, a l'ospedatge llur
sota el reflexe d'or de les estrelles nues,
pels camins innocents d'amoroses corrues
ens cantarem les nostres ufanes vel·leitats,
si els llavis que besarem, ja mai foren besats,
si, quan la nostra mà la trena li esbullava
ella reia, o temia, o bé s'ens abraçava!*

M. BARRERA I BONET

AL MEU VOLTANT TOT RIU I CANTA AMOR...

AL MEU VOLTANT TOT RIU I CANTA AMOR:
ELS LLAVIS SÓN VERMELLS I ELS CORS JOIOSOS;
SOMRIUEN ELS ESGUARDS CLARS I DITXOSOS
QUE NO ENTELEN CAP OMBRA DE TEMOR.

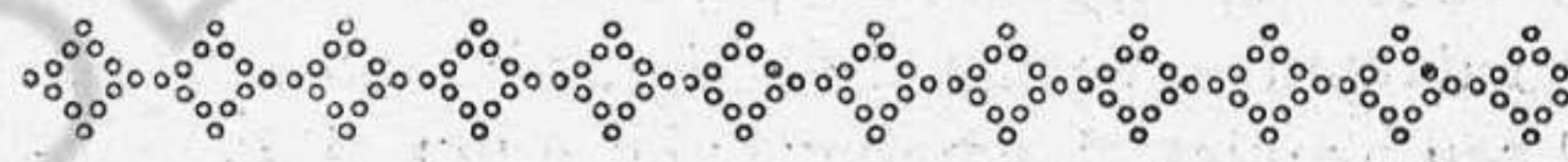
LES PARELLES D'AMANTS AMB LA CLAROR
SÓN GENTILS I LLURS COSSOS SÓN CONFOSOS;
LLURS BRAÇOS SÓN LLEUGERS, SÓN AMOROSOS;
NO ES FADIGUEN JAMAI. VE LA FOSCOR

I RESSONEN LLURS VEUS TAN DOLÇAMENT
QUE APAGUEN UN MOMENT EL MEU TORMENT,
SUSPÈS DE LLUR ENCÍS, QUE EL GOIG ANIMA:

I QUAN LES VEUS AL LLUNY ES VAN FONENT
I NINGÚ JA OÍRIA EL MEU LAMENT
EL MEU COR DIU BEN FORT QUE TAMBÉ ESTIMA!

ROSA SAGAU I LLERA

BARCELONA.

LA ROSA DIGNA

EIXA ROSA SAGNANT, LA VOLS AMADA?
L'HA HAGUDA AVANTS MON LLAVI HUMIT
PER DEIXAR-HI L'ALÈ D'UNA BESADA.
VULGUES-LA. LA POTS POSAR SOBRE TON PIT.

L'HE CULLIDA PER TÚ A TRENC D'AUBADA
TOTJUST FUGIDES LES FOSQUES DE LA NIT
QUAN EREN ENCAR MOLLES DE ROSADA,
TOTES LES BRANQUES DEL ROSERAR FLORIT.

I CULLINT-LA M'HE DIT: — ÉS PER L'AIMIA.
A QUI DE MÉS BON GRAT LA DONARIA
UNA ROSA TAN FRESCA, TAN FLAIROSA?

SES RIALLES HO SÓN TAMBÉ DE FRESQUES
EL SEU MIRAR MÉS DOLÇ QUE NO LES BRÉS-
QUÈS
I DEIXA SON ENCÍS EN TOTA COSA.

JOAN BALMES

Igualada.

La enfiteusis i el desenrotllament de la nostra riquesa

LA enfiteusis pren el nom, a Catalunya, d'establiment, i tant és així, que si a qualsevol pagès li pregunteu què és aquella no sabrà segurament respondre i fins tal volta pensarà que voleu riure's d'ell, però, en camvi, si empreu el mot d'establiment en interrogar a la gent camperola, us donarà una explicació ben cabal, a la seva manera, car tothom sab que consisteix en una cessió perpètua o per llarg temps d'una finca, mitjantçant el pagament d'una pensió anyal que s'abona al cedent, qui conserva, però, el domini directe, i que els modes més generals de constituir-se l'establiment són per contracte, per testament i per prescripció, per bé que la forma general és la primera.

Hom calcula l'estímul poderós de tot enfiteuta qui pot gaudir de la cosa sense trabes de cap mena, es fa seus tots els fruits, i pot també arrendar-la, disposar-ne per actes entre vius o mortis causa, variar el destí que abans li donés el seu propietari, empenyar-la quan li convingui i fins subhastar-la, tenint així la més completa llibertat, no més que per aquella pensió anyal que varia segons el valor de la cosa establerta i que hom recorda haver sigut en certs casos, des de l'unsa d'or portada al senyor cada dia en el plat junt amb la xicra de xacolata fumejant i olorosa, fins a un vas d'aigua.

Pensi's un moment amb el caràcter i finalitat de l'establiment i vagaran les múltiples consideracions que podrien aduir-se en demostració de les aventatges de la enfiteusis i de la grandiosa transcendència que ha produït en el desenrotllament de la riquesa en general del nostre país.

La enfiteusis ha sigut la causa ocasional de la divisió del terreny en troços més o menys grossos, però, sempre petits, relativament comparats amb les grans extensions que abans existien i que tenien poques persones, com encara passa en molts punts de la península a on per dissort dels seus habitants no s'ha implantat el beneficiós contracte, del qual ens ocupem.

L'establiment o enfiteusis, mot d'origen grec, molt emprat a Roma, s'introduí en el poderós Imperi i s'acceptà amb la sana finalitat de reduir a conreu immenses extensions de terreny ermes, per l'Estat, per les ciutats, per les corporacions i més tard pels homes, fou transportat

a Catalunya en envair aquella raça dominadora el nostre país.

En altres regions espanyoles on es desconeix l'establiment, tenen viu el problema agrari de difícil solució, i en altres es contemplen grandiosos vedats de caça i aquelles infinites planúries tan tristes, d'escassa vegetació, d'un gris enervador.

A Catalunya la enfiteusis presenta certes variants de la que instauraren els romans, que sense afectar emprò a la naturalesa que tenia en sos primitius temps, li donen certa fisonomia catalana ben nostra, palesant l'esperit ample, lliure i emprenedor dels fills d'aquesta noble i rica regió que tots tant estimem.

Els efectes de la enfiteusis no podien trigar en ésser ben vistosos i trascendentals. L'home de senzill treballador del camp passa a amo del mateix, el conreua amb gran dalit, sabent que el posseirà per sempre i el podrà transmetre als que demà seran els continuadors de la seva persona, dels seus béns i fins el seu nom tingut a gran estima i honor, mentres es compleixi la primordial i essencialíssima condició que es llegeix en totes les escriptures d'establiment, de «millorar i en res deteriorar» la finca.

Per la enfiteusis aparagué el floreixement de l'agricultura a l'ensemps que poc a poc s'aixecaren, ça i enllà, cases i més cases, formant les nostres típiques i magnífiques masies que en nombre incalculable s'cviren i que tots admirem amb ulls de poeta i cor de romàntic enamorat, a l'hivern quan fumegen les xemeneies, als capvespres a l'arredoçar-se les famílies vora la llar, com a l'istiu pasturant a la mateixa hora baixa les remades per prats i marginades sota el guiatge del vailet espavillat, i nien alegroies les orenetes en les llandes de finestres florides de clavells.

I després, en cada enfiteuta va creixer i desenrotllar-se l'acceptació d'una altra institució no menys catalana, ben nostra i típica, nascuda del nostre dret indígena: l'heretament, que tants punts de contacte guarda amb la enfiteusis, car si aquesta es concedeix per a millorar la finca, l'altra s'instituí amb la noble i lloable idea de conservar la casa i la família.

JOSEP GRAHIT

El jardí del claustre vell

Quan apunta el dia
cada dematí
quina bogeria
per tot el jardí...

Quanta quitxallada
prop del brolladò
corra enjogassada
plena d'il·lusió...

Tots riuen i canten;
la cridòria és gran,
i es mullen i salten
amb goig delirant.

Quina bogeria
cada dematí
i quina alegria
per tot el jardí...

Fins el cor delira
de l'avi Xiró
que goijós se'ls mira
des d'un finestró.

I esclama amb tristesa:
— L'ànima se'm fon

amb vostra infantesa
que fruïx del món...

Com hi tornaria
en llur temps feliç
que és tot alegria
i és tot un somris—...

I l'aigua rondina
amorosament,
i una olor divina
l'aire va extenent...

Fresca regalada,
dolç ruxim d'amor,
brisa perfumada
que ets remei pel cor.

Quanta Poesia,
quins colors més bells
i quina harmonia
amb els cants d'ocells.

I l'aigua que canta
del xic brolladò,
és la llur complanta

de l'avi Xiró.

Arpa rebonica,
que enlaïres l'amor;
aquí és tot música
que allunya el dolor.

I quan canta l'aire
i el bell rossinyol,
té el jardí una flaire
que dona conçol...

Bella quitxallada
que vens al jardí
tan esbojarrada
cada demati,

i et mulles la cara
aquí al brollador
on l'aigua és tan clara
com vostra hermosor

Déu vos dongui vida,
pau i germanor.

RAMON TORRES ROSSELL.

REMORS DE NIT

*Tot brugit s'adorm quan la nit arriba,
tot devé silenci, tot devé quietud,
és absent del sol la llum clara i viva
i s'amara el món en la solitud.*

*Es la nit silent, però no absoluta,
tot brugit que passa és menut i breu,
la fulla resseca que's mou en la ruta
cruix com un plany feble dessota del peu.*

*L'aire és com poruc i sols s'endevina
com el sospirar d'un infant malalt;
el raig de la font ha posat sordina
al seu murmurar de quan el sol alt.*

*Canta el rossinyol com font que degota
d'un mar d'armonies que l'orella cull
i romp el concert l'inflada granota
en mig de la calma, movent aldarull.*

*El banyarriquer va minant la soca
fent un xerriqueig com el d'un xerrac,
i els pius dels pollets dessota la lloca
que jau aclofada en un fons ubac.*

*Botzina el mosquit damunt la llacuna
del lleig rat-penat fugint amatent;
i el grill endolat de la vesta bruna,
llença son ric-ric, amb crit estrident.*

*El tòtil glapeix dintre de l'herbatge
que broda la ruta dels incerts camins
i passa amorós, fressejant, l'oratge
com un arpa edílica, tot polçant els pins.*

*Les remors de nit són com ambrosia
que omplenen el cor de suau serenor,
són càntics rublerts d'eterna poesia
com bàlsem de mel, que ens porta l'Amor.*

LLUIS TINTORÉ MERCADER

Sarrià (Barcelona) 22 Juliol 1931.

SOBRE LA CATALANITZACIÓ DE L'ESCOLA

Oficialment entronitzada, per fi, la nostra parla dins l'escola primària de casa i reconeguda com a única llengua pròpia de la mateixa, calia lliurar-se a un seriós treball de capacitació del professorat elemental, requisit indispensable per tal que la tan anhelada reforma llevi els sanitosos fruits que d'ella esperem tots els aimants de Catalunya. Per això les vacances d'estiu dels nostres mestres seran molt laborioses; lliures de les tasques escolars, multitud de cursos i conferències absorbeixen la seva atenció aquestes setmanes caldejades de juliol i agost. Àdhuc el més incommovible cercarà en l'estudi de l'idioma la manera de passar l'estona amb profit. I arribat el nou curs, degudament situat davant de la nova realitat escolar i amb una preparació que sigui garantia de l'encert amb què s'ha de comportar, el mestre farà entrar l'ensenyança oficial del nostre país en un període de veritable catalanitat.

La tasca, però, és difícil i gairebé impossible, direm, per a molts de portar a cap en tota la seva amplitud. Car la depuració idiomàtica, per nosaltres essencial en ordre a la llengua, és un aspecte de la labor a acomplir que exigeix un esforç enorme, possible només quan l'obra va presidida per un ideal profundament sentit, el qual davant de les dificultats, en lloc de defallir fa que hom senti el goig de la lluita que deu portar-nos al triomf final. A desgrat de totes les dificultats, cal que el mestre sigui un model de correcció lingüística, puix que el nen no parlarà pas el llenguatge del llibre, per correcte que sigui, sinó el del seu professor, per incorrecte que pugui ésser; interessaria que l'educador no oblidés l'acció moderadora que exerceix damunt de l'educand.

És possible, encara, que l'esmentat treball de neteja topi amb altres resistències especials, com és ara la dels que solament admeten «el català que es parla», o sigui, la faisó de parlar la llen-

gua aquells que pitjor la coneixen, al·legant que l'altre és senzillament un artifici dels innovadors portats per la dèria de fabricar un parlar ben allunyat del castellà encara que per obtenir-ho s'hagi d'apropar a altres llengües que ens són menys conegudes. Si el català havia virat cap a la llengua de Castella i havíem fet nostres ja tantes imperfeccions, és natural que, a l'hora de voler remeiar el mal produït per un llarg temps de córrer a la deriva, semblin invencions el que no és altra cosa que reposició de mots i construccions que no han desaparegut per evolució de l'ideoma, sinó per la influència estranya, la qual cosa és ben diferent. Tots els recels que en aquest sentit existeixen els creiem fills de la manca de coneixement, que generalment és absolut, de la llengua en la seva forma i puresa medieval, anterior a la decadència. Quants suposats gal·licismes resulta que no ho són! És curiós d'observar com una temença injustificada d'acostament al francès manté en aquests individus la llengua de Verdaguer en un servilisme revoltant en relació a l'idioma de Cervantes.

Amb tot, som optimistes, i ens sembla que tots els entrebancs són fets a posta per a posar de relleu el zel del veritable mestre, el qual deu sentir-se joiós per la conquesta feta, no ja l'esperit català, sinó la Pedagogia a la nostra terra, puix que el reconeixement oficial de la llengua de l'infant com a vehicle de l'ensenyament cal assenyalar-lo com el primer pas donat en la ruta de la renovació del nostre món escolar, que ha de culminar amb la implantació d'aquesta meravella que és l'«escola activa», acabant d'una vegada amb el llibre, plaga de l'escola, turment de l'infant.

J. PONSATÍ

CASA MARIU

Passatge del Relotge, 3

*

CASA CENTRAL

Plaça Catalunya, 23

*

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Fundada en 1846

Barcelona

Capital i Reserves 17.250.000 ptes.

*

AGÈNCIA DE LA BISBAL: Avinguda de la República, 17 - Telèfon, 1

SUCURSALS: Balaguer, Berga, Cervera, Figueres, Girona, Granollers, Igualada, Lleida, Manresa, Mataró, Olot, Puigcerdà, Seu d'Urgell, Solsona, Tàrraga, Tremp i Vich.

AGÈNCIES: Agramunt, Artesa de Segre, Banyoles, Gironella, La Bisbal, Mollerusa, Pobla de Segur, Pont i Port-Bou.

SUB-AGÈNCIA a Calaf.

COMPTES CORRENTS I A PLAÇ FIXE - Caixa d'Estalvis

Tota mena de facilitats per a tota classe d'operacions de

BANCA, BORSA, CANVIS, VALORS, CUPONS I GIRS

COMPRA-VENDA DE TOTA CLASSE DE VALORS A PREUS LIMITADÍSSIMS.

Papeles - Cartulinas - Cartones

Esteban Gispert

TELÉFONOS { OFICINAS, 20052
VENTAS, 17187

Diputació, 307 y 309

Barcelona

Perruqueria MASJOAN

SALÓ PER A SENYORES

SI DESITJA FER-SE LA PERMA-
NENT GARANTITZADA VAGI A
AQUESTA CASA

DEMANI, PER TELÉFON, HORA I DIA

PREU: 20 pessetes, completa

TELÉFON, 54.429

DIAGONAL, 340, (cantonada Nàpols)

BARCELONA

PAPERS DEL PAIS I EXTRANJER

DE

JOAN CAPDEVILA RAURICH

CASA FUNDADA EN 1841

EXTENS ASSORTIT PER A EDICIONS DE
LUXE I ECONÓMIQUES, PER A LITOGRA-
FIAR, ESCRIURE, DIBUIXAR, ETZ. ETZ.
CARTOLINES, SECANTS, COUCHÈS, XA-
ROLS, GOFRATS, SEDES, ENGOMATS, ETZ.

RESMILLERIA, TARJETERIA, BLOCS, Etz.

ENRIC GRANADOS, 23 — TELÉFON 14224

BARCELONA

L'ensenya Federal

Comarca accidentada,—amb planes rialleres
de rics sembrats i plantes,—te fonts, que en fan rieres
de l'aigua arrossegar :
lliscant entre comades,—buscant els rius que donen
camí a costes dracosos,—que engalten i acaronen
platgetes vora el mar.

Per tot, turons s'aixequen,—pujols formant comades,
boscúria en sos adornos—donant-ne flors gemades ;
i ensems de grat olor :
s'o'renen a Natura,—alsant-se en nuvolada,
mostrant-se-hi com l'Aurora,—del Cel enamorada,
amb arcs de vermellor.

La Fada de boscúria,—que en tot i arreu rameja,
n'escampa amb ses aromes,—com flor que perfumeja
d'amor ben pur i sà :
salut, goigs i ventura—per vida esplendorosa ;
fent càntics d'aucellada—com mare cuidadosa
dels fills de l'Empordà.

* * *

La terra montanyarda.—de indòmites volenses,
dongué pits coratjosos—d'Altmugars i Remenses
de Pàtria uns fermes puntals ;
i avui dón vents i brises—que oretjeu valenties
i aixequen entusiasmes,—bo i fent les simpaties
que atrauen cor lleials.

Respira la comarca,—l'alè d'autonomia
que arreu del món s'escampa,—vinguent d'ella sa cria
pel temps d'antics passats ;
i això és com mai tirana—pot ser, qui amb l'amor obra
i amb cor de gran noblesa,—pel ric igual que el pobre,
n'ensembla llibertats.

Sentir Nacionalisme,—gosar de Independència,
grandeses són antigües,—que fan jurisprudència
en terres d'est casal ;
a ont, d'amor s'hi trova—la típica franquesa
d'una ànima fogosa,—sentint-se Empordanesa
i amb cor de Federal.

* * *

La terra Catalana,—que es deia de l'Iberia,
de Roses de l'Empúries,—donà en primera sèrie
esquadra al mar solcant ;
prenent-se la victòria,—fent feina d'escombrada
als malfactors pirates ;—mostrant-se'n lliberada
i a d'altres defensant.

Per ço encar se conserven,—les lleis que al mar dictaven
i els drets que en les colònies—tots lliures, se'n joiaven
dels furs dels Catalans :
quins tot ho federaven—amb gràcia ben planera
i amb mà de protectora,—dessota la senyera
que feia a tots germans.

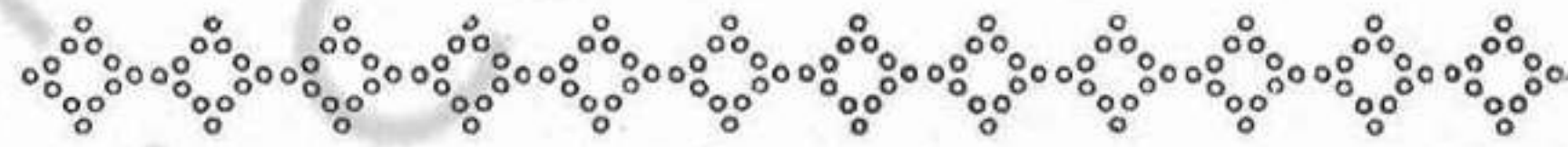
Dels quatre país l'ensenya,—que fou nostre oriflama,
que'lgoig del poblènlaira—volguent que onegi amb fama
d'honrosa germandat ;
i al *plurimum in unum*—d'estrelles espanyoles
s'hi ajusti bé la nostra,—voltada d'aureoles
d'amor i llibertat.

* * *

Qui argolles malehides—pretinga posà al Poble,
veurà en nostra nissaga—coratge de cor noble
amb seny de català :
qui sap fer la cerdana—per joia del ben viure
també alçar pot la daga—que usaven la gent lliure
que'n fou d'eix Baix Empordà.

SIR-MONT.

NOTA. La paraula Cerdana ve de Cerc-de-dones, un cercle o cercle oscilant que el feien cantant planys i anyors per tenir els homes de le montanya a les guerres d'Itàlia i Grècia l'any 1520. Alguns han volgut suposar que ve dels Sardos en invasió del 1500, anys avants de Jesucrist, de quina època ja no en quedaba resquícia.

SANTA FUSIÓ

Ets tu. T'entrellucava
quan m'esprenia el doló !
Visió reconfortadora...
Estimada aparició...

El dolor m'agombolava
bo i jugant amb el meu cor.
En fer-te real, la vida
vas tornar'm, mon bon amor.

Mon bon amor que amoretes
són els dolls del teu esperit.
En els teus ulls s'hi reflexe
la llum de tot l'infinít.

Ai infinit, si em deixessis
reflorí en el jardí teu !
Quina rosa en sortiria
per ofrenar-la al bon Déu.

I com s'hi reculliria
mon esperit dintre del seu !
Fusió santa, avui fós feta
per no perdre't amor meu...

LLORENÇ VIVES.

LA DONZELLA SOTA ELS PINS

*La donzella sota els pins
sens mai parar plora i plora,
Que tindrà aquesta pastora
que tan plora sota els pins?
Potser l'ovella estimada
s'ha esgarriat poc a poc;
o potser d'un cop de roc
ha mort l'ovella estimada?
Oh no; que l'ovella amiga
als seus peus geu tot el dia;
i ara mateix s'hi extasia
bressant a l'ovella amiga.
Altra torment molt més greu
entristeix a la pastora;
i cada dia a tot-hora
el turment es molt més greu.
.....
De sopte, un raig de sol
ha il·luminat sos ulls tristos;
jo mai els havia vistos*

*tant bells, com un raig de sol.
Es que al cim de la carena
hi ha sortit brau cavaller;
saluda dalt son corser
desde el cim de la carena
i baixa somrient al plà
on hi ha la pastoreta
tan gentil i boniqueta
com la més, que hi hagi al plà.
—Anèm!, li diu radiant
d'un goig que abranda l'amor;
anèm a collir la flor
que per tú floreix radiant.
M'he escapat de la ciutat
on els aires son impurs
i els cors dels homes son durs!
Anèm, ben lluny de ciutat!
—Si amor meu, ben enlaire
anèm a florir l'amor
que ja he passat prou dolor...*

*—No hi pensis, mira enlaire
i veuras brillà una estrella
que et somriu amb bell somris
i que admira el teu encís
perquè et sembles a l'estrella.
I deixa tot lo passat;
que si el dubte et consumia
ja soc aquí, dolça aimia
per esborrar lo passat.
I fruïrem l'amor sens límits
amb tot goig, amb tot el cor.
Jo t'ofrenaré una flor
de perfumança sens límits
i la flor que tú em daràs
serà un xic de jo i de tú.
Un infant bell com ningú
serà la flor que em daràs.*

ERMENGOL ROURA TUNEU

Cassà de la Selva

PROSES LÍRIQUES

La primavera és el símbol més ajustat de l'esperança.

Ella ens porta la prometença d'uns brots tendres que a no tardar seran branques fecundes, i d'unes flors que tanquen dintre el sagrari del seu cor petit, el secret de convertir-se en dolça fruita.

És aquest l'encís més gran de la primavera. Perquè als homes ens van crear d'una manera que sols apreciem les coses tan com aquestes solsament són una prometença.

Una vegada les hem aconseguïdes i l'il·lusió no és res més que realitat, ja no queda res d'aquell encant — d'aquell desig irressistible d'arribar a la seva consecució.

I és que la realitat, per fer honor al seu nom, sempre està despullada de poesia.

És per això que si ara jo pogués deturaria totseguit el curs dels astres i faria que la Terra s'estacionés en una eterna primavera.

Seria tan bonic en aquests temps de materialisme, poguer viure entremig de lluminoses prometençes!...

* * *

Sempre he cregut que la bellesa juga un rol ben important en la formació moral dels homes.

És per això que sempre que puc faig una escapada vers allà on brollen les vertaderes fons de la poesia. En plena Naturalesa.

Perquè al llegir a un autor, hom no és més que un simple recollidor de les idees d'altri, mentres que en el gran llibre de la Natura, petjant les valls, escalant les muntanyes o fendint les ones de la mar, hom, a més de copsar tot l'encís que aquestes coses desprenen, es sent part integrant d'elles mateixes.

Mai el nostre Maragall m'ha semblat tan gran poeta, com recordant els seus versos entre la Naturalesa.

Quantes vegades, des de sobre les roques de la costa m'ha semblat veure sota dels pins la figura del pastor i he cregut destriar d'entre el rum rum de la mar el cantar de la sirena...

PERE ABELLÍ MORATÓ

Serrià i agost de 1951.

AIXEROPS i ORXATES

RAMON JOSA

PRINCESA, 35
TELÉFON 11216

BARCELONA

CRÓNICA D'ISTIU

El calçat blanc i la seva neteja

El calçat blanc, sigui de pell, sigui de lona, és la prenda estiuenca que dóna la nota més alegre de nostra vestimenta.

Amb quin gust mirem la blancor de neu de nostres sabates, amb quin entusiasme i amb quina cura procurem netejar-los!

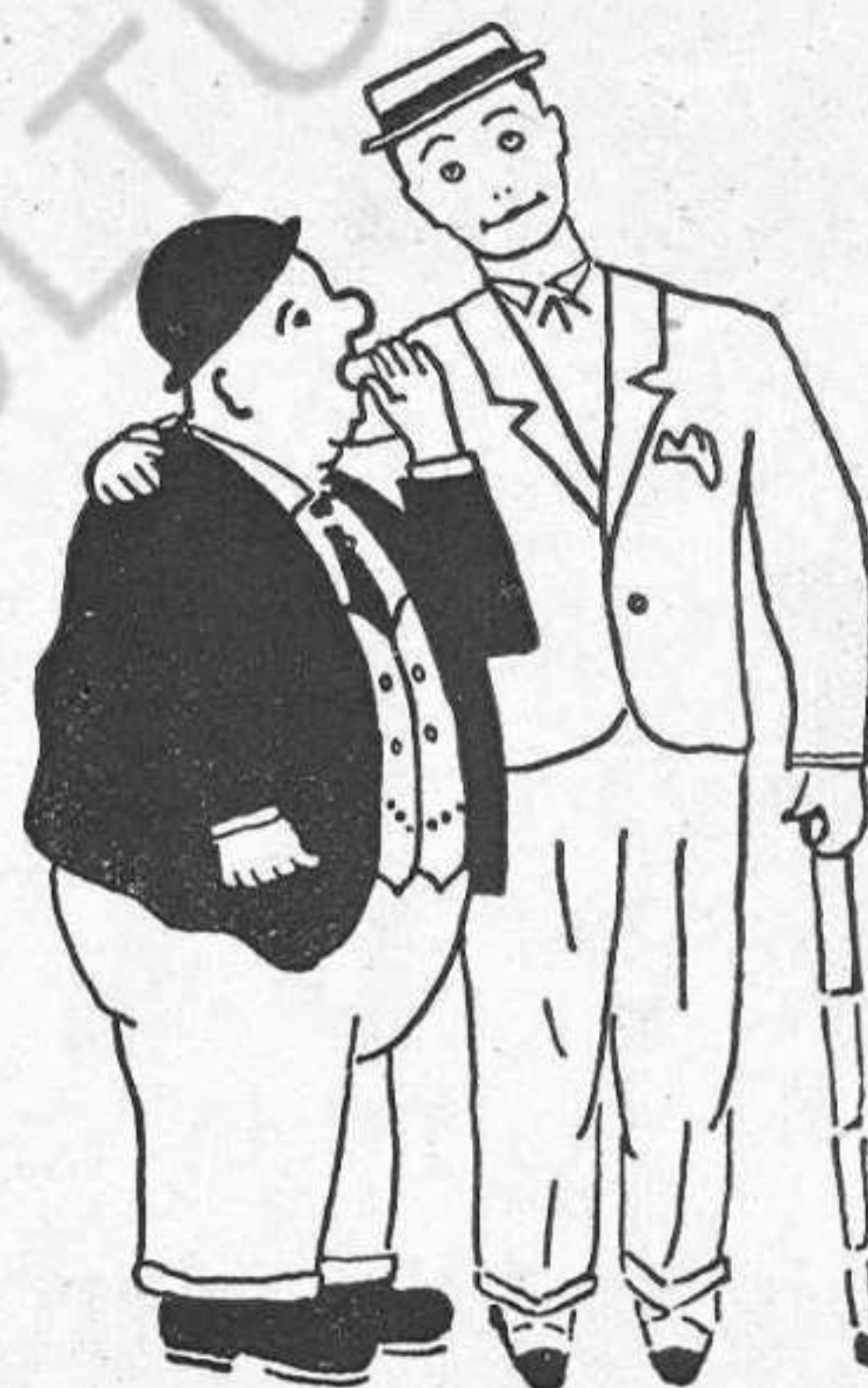
En aquesta tasca, arcàicament portada a cap amb la clàssica pastilla de guix, s'ha progressat molt; ja no existeixen els inconvenients que justament se temien, entre ells les taques de pols blanca que deixaven les sabates netejades amb pastilles, les esquerdes que totseguit de portar-les s'hi formaven amb el calor i el moviment del peu, etc.

Ara ja s'ha trobat la manera d'obtenir ràpidament una neteja perfecta, nívica i duradera amb l'ús d'una crema inventada recentment que porta el nom de "Blancor"

Aques- "Blancor" es ven en tubs i s'empra molta crema "Blancor" senzillament extenguent-la amb una mica d'aigua sobre les sabates de pell rentable o lona. Se seca ràpidament.

Té, demés, l'avantatge de suavitzar la pell i la lona, conservant a l'ensem que blanqueja.

Com que totes les coses bones tenen imitacions, cal especificar bé en comprar aquesta crema la marca "Blancor"

—Si la dona trobés el sistema de fer la sopa gustosa, encara fóra l'hora que no sabria el que són els disgustos matrimonials.

—Si d'aixó depen, jo et diré la solució: Gastant el PURÉ DE PÀ MAXIM'S elaborat per el **Forn Verdaguer** ja ho tindràs tot arreglat Creu-me!

Es ven en tots els Establiments de comestibles

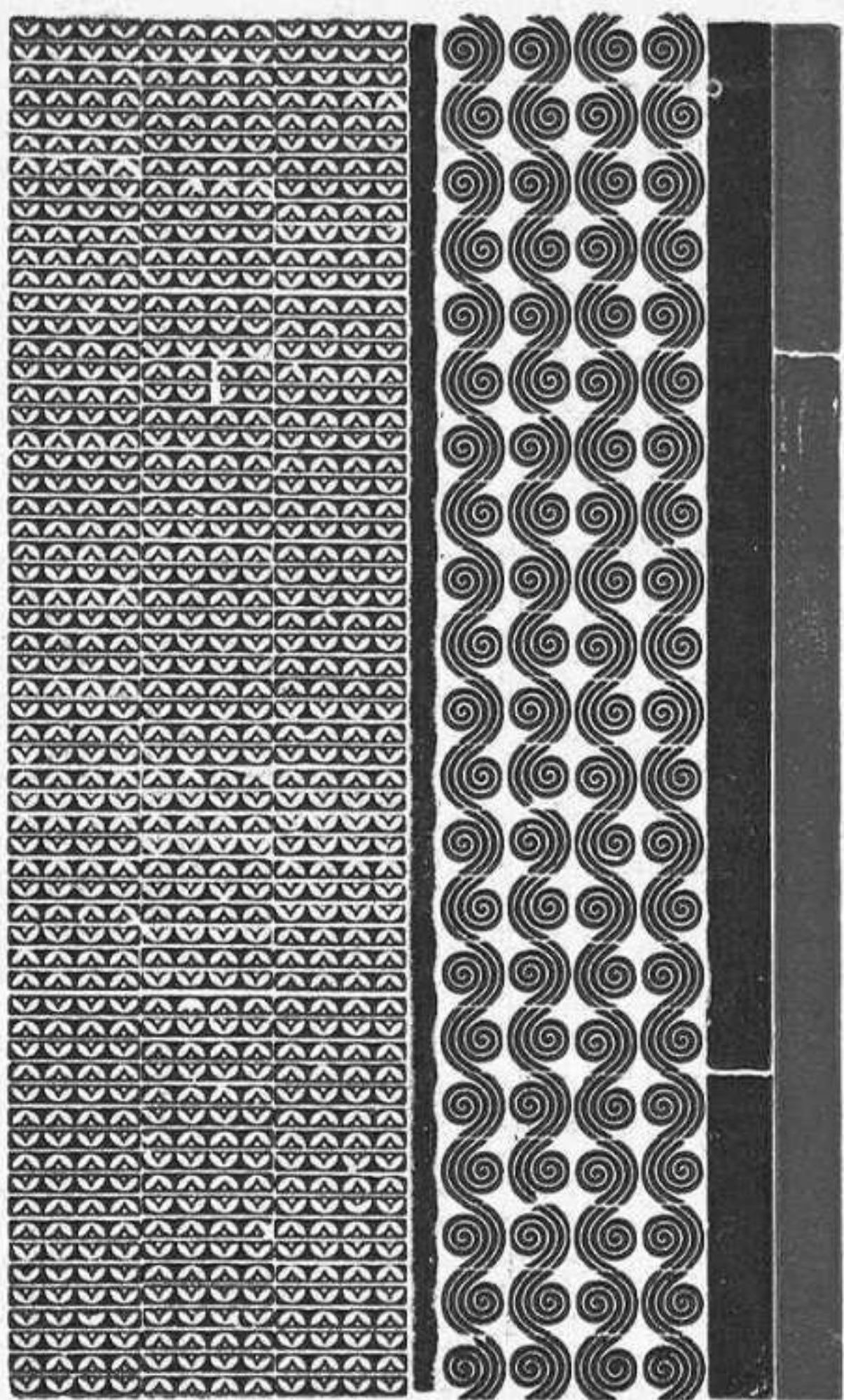
CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES.
MALALTIES DE LA PELL.

CIRURGIA INFANTIL.
CIRURGIA DELS OSSOS. DIAGNÓSTICS.

TRASLLADAT: PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 PRAL. GIRONA

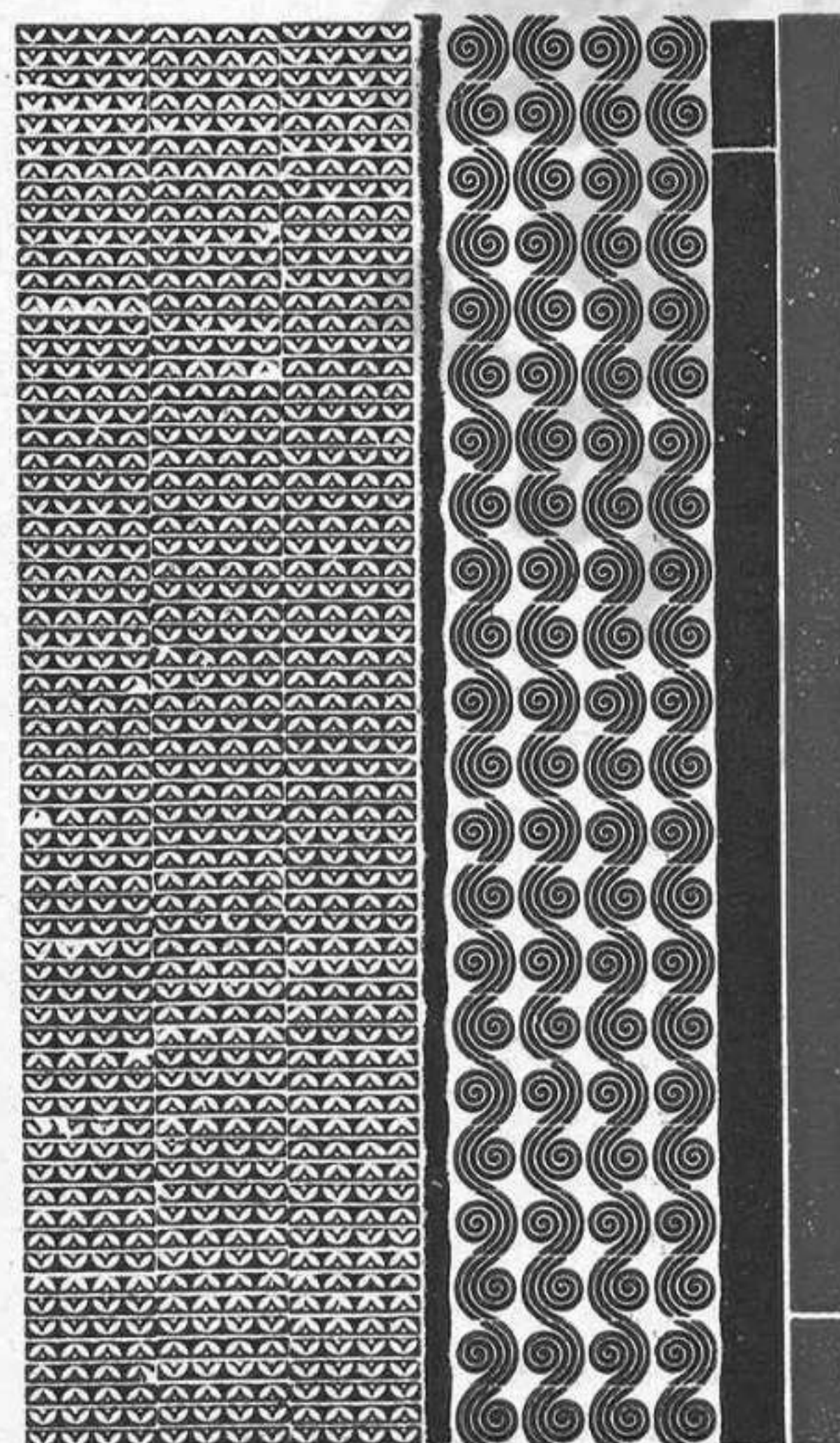
Magatzem de RELLOTGES

Fornitures.

**Maquinària de
gran precisió.**

EINES I UTILLATGE PAR A RELLOTGERS, JOIERS, PLATERS, GRAVADORS, CLAVADORS, PULIDORS, DENTISTES, REPUJADORS DE METALLS I DEMÉS ARTÍFEXS SIMILARS.

F. BERTRAND S. A.

**AVIÑÓ, 25 i COM-
TESA SOBRADIEL, 1**

TELÈFON 11197

BARCELONA

UTILLATGE I EINES
PER A PULIR I
FONDRER ME-
TALLS PRECIOSOS.
MOLES I PEDRES
DE TOTES MENES.

||| CALIBRES |||
||| PRECISOS |||

APARELLS PER A
LABORATORIS,
TREFILÀRIES,
AUTOMOBILISME,
NÀUTICA, AVIA-
CIÓ I MECÁNICA
EN GENERAL.

BARCELONA

PRELUDI DE FESTA

«HORES I SIL·LUETES QUE PASSEN»

ES una pau solemnia, grandiosa, tant, que es sent com endinsa en l'esperit fent-lo empètitir davant d'un aital espectacle de majestuositat que traspasant l'aire s'enfila amunt, amunt, fins als estels, fins més enllà.

Tots esguarden no sé què; no sé si compadits de quelcom terrenal, tremolant de compassió com un pit que plora, o si es riuen de la meua inquietud, d'aquesta mena de desvari que ha començat amb la posta, quan els ulls s'han amarat de llum blavosa que destil·lava el cel apedaçat delitosa-ment amb nuvolets de coloraines encisadores: uns els més lleus tenien blavor suau, de dolcesa, altres s'enrojolaven esguardant el sol que s'enfonsava en el cel de l'occident, un cel de purpra.

Ara la nit, fosca, solemnia, omplenada de càntics vesprals: grills pels marges i rostolls esgarra-pen l'ànima amb un espasme com una Luxuriosa clavada en la carn. De vegades sembla que cantant arribin a fer pesigolles al cel que riu pels estels com s'hi fossin vençuts per l'espasme.

Enllà s'oviren els pobles, fent l'efecte talment, de que són altars amb llurs llumetes pàl·lides i en-groguèides com flames de ciri.

Quietud i pau del camp, com l'esperit amb tu es compenetra i s'identifica! Còmplice de tantes inquietuds, de desvaris, d'idil·lis, de grandeses perquè amb tu té lloc la gestació de l'alba magnificen-ta, sota el teu amagatall entonen cantúries llunyanes i tenebroses, els mussols, els «buhos» i l'es-perit sosté uns soliloquis inacabables.

J. P. de P.

A una noia fluixa de cap

Carta que vaig enviar fa molts anys a una co-queta perquè ella, perduda la xaveta no sé de quin romansos em parlà.

Ara, que la Rossita és vidua ja treu al sol eix trofeu el vell poeta.

*Sé que dius a tes amigues
que t'has de mi enamorat
no crec que sigui vritat
que tu aquestes coses diguis...*

*Prò de totes maneres
(o tu cap vert o elles trapaceres)
vull que sentis el reny
d'un xicot ben casat i home de seny.*

*Tu, Rossita bé ho saps que sóc casat
coneixes a ma esposa
i saps que... la vritat
no la guanyes ni a maca ni a vistosa.*

*Més de onze anys que duem de matrimoni,
en nostre Paradís, enamorats
i ara tu amb la poma dels pecats
vols venir a fer de serp o de dimoni?*

*Vas molt errada, Rossita
i no eixiràs amb la teva
jo estic molt bé a casa meua
i tinc el que un necessita
per ser feliç i ditxós;
com vols Rossita trapella
que jo deixi ma costella.
per ro segà aquest teu os?*

*Creu-me: si t'ho treus del cap
faras molt bé i santament;
apaga el teu cor ardent
perquè si la dona ho sap
que em proposes... un convenit...
es posarà com una ogra
perquè no hi ha pas cap sogra
que tingui tant fort el genit.*

*Per lo tant no xerris massa,
ho dic pel teu bé... i pel meu.
P. D. — Dispensa si per correu
t'envio aquesta carbasa.*

*Si m'estimes de debó
deixem en pau i tranquil.
Tu, Rossita ets com l'abril
i jo l'octubre o tardó.*

*Això vol dir que l'estiu
(que és ma muller) ens separa.
Ja ho veus que la cosa és clara
clara com l'aigua del riu.*

*Busca per altre cantó
(o fes el que t'sembli bé)
que a cap dels tres ens convé
la teua proposició!*

PEPET DEL PONTI

CAU LA TARDA

La tarda va escolant-se lentament,
amb la música del sol que s'amaga.
Un falziet passa xisclant, rabent,
damunt dels arbres de l'ubaga.

L'aire que es respira a poc a poc,
té un gust de mel i un xic de melangia...
És ara que et voldria senti aprop,
i mirar-me en els teus ulls, Maria!

LL. BONET I PUNSODA

VÈNUS DE MARBRE

Sorgeix en la sombra d'aquell frondós arbre
la Dea Afrodita com l'ona del mar,
símbol de bellesa encarnada en marbre
igual a una verge d'exòtic altar.

Apoia indolenta genoll en la terra,
mostrant la turgent harmonia del pit,
gràcil inclinada la testa a l'esquerra
mira somniosa l'horitzó infinit.

Alfombra profusa de flors oloroses
tapissen la terra perfumen l'ambient,
humils les pobretes se senten ditxoses
als peus d'aquell símbol, d'amor resplendent.

Artista prodigi que vas modelar-la,
i omplires de vida el marbre gelat,
la vida a la Dea no pot mai deixar-la;
té eterna companya, l'immortalitat.

J. CASABÓ I FIGUERES

Concurs Literari de "L'Escut Emporità" de La Bisbal VEREDICTE

Composició poètica

Primer premi	N.º 15	CANT A L'AMOR	— Lema :	"L'amor ho és tot."
" Accésit	" 47	EMPORITANA	— "	"Bressol Indigecià."
Segon "	" 28	CANTS D'ESPERANÇA	— "	"Flor d'Amors"
Tercer "	" 7	L'AMOR M'HA SORTIT AL PAS	— "	"La gran troballa."
Quart "	" 30	LLUNY DE LA PÀTRIA	— "	"Catalunya."

Composició en prosa

Segon premi	N.º 3	LA BOIRA MIRACLERA	—	
Primer Accésit	" 55	LA CAMBRA DE BANY	—	Lema : "Una noia"
Segon "	" 14	NIT A MONTANYA	—	
Tercer "	" 70	L'HOME QUE VOLIA ÉSSER INTEGRÉ	—	"Esperança"

Composició poètica local

Tercer premi	N.º 40	BISBALENQUES	—	Lema : "Amb la rialla a flor de llavi com un fervent enamorat, per tu els meus cants, ciutat amada, per tu els meus cants, dolça ciutat"
Primer Accésit	N.º 1	VISIÓ CAPVESPRAL	—	Lema : "Estrella"
Segon "	" 19	TRIPTIC	—	" Eu passar l'amor
Tercer "	" 36	JARDI ABANDONAT	—	"Desolació"
Quart "	" 23	LA CANÇÓ DEL MARINER	—	"Records vius"

Composició en prosa local

Quart premi	N.º 42	SOMNIANT DESPERT	—	Lema : "Un record"
Primer Accésit	" 38	EL DISCÓBUL	—	"Un esperit sà dintre un cos sà"
Segon "	" 57	ESTAMPA CAMPESTRE	—	"L'etern D. Joan"

Composició humorística

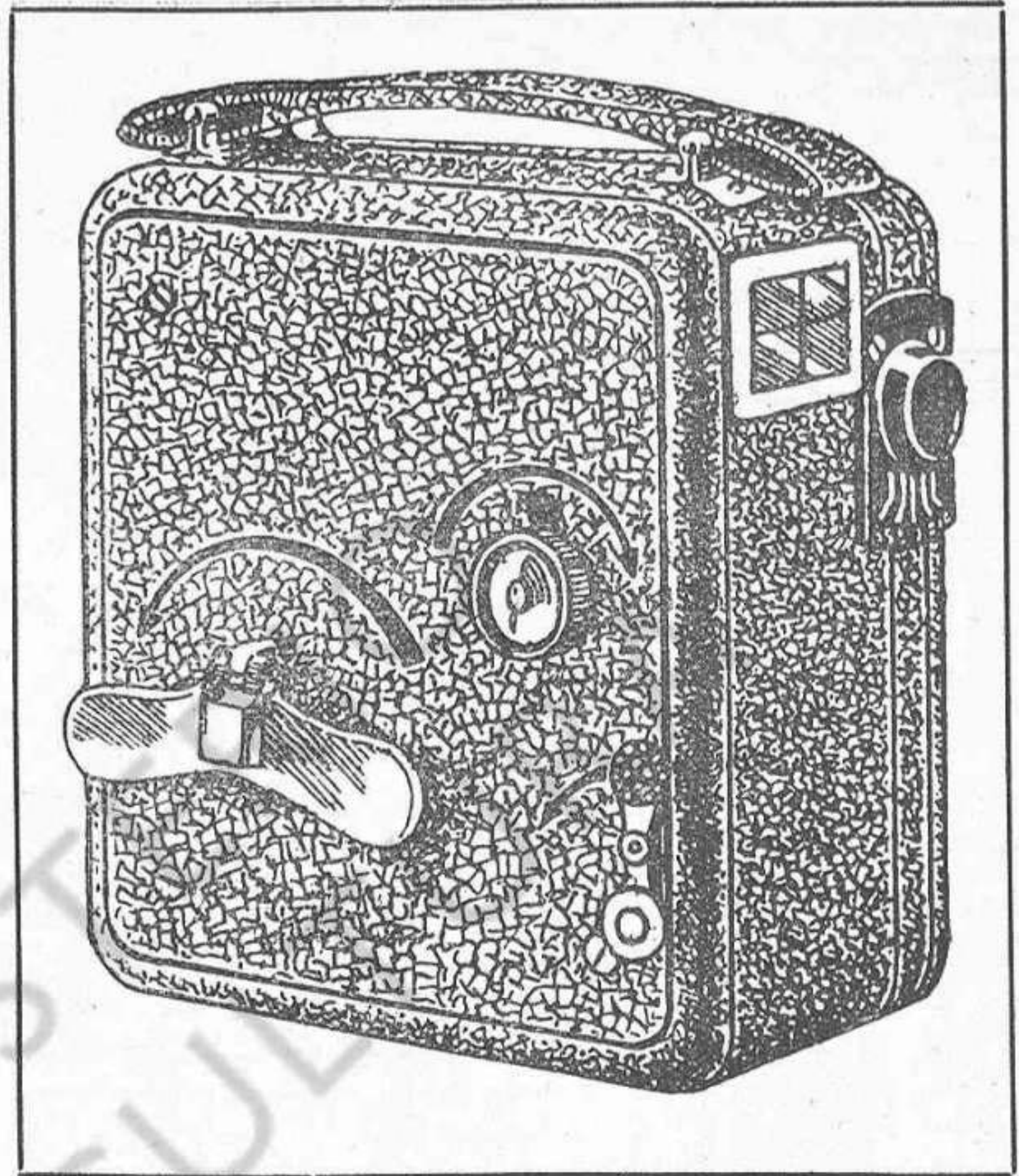
Quint premi	N.º 20	DEBILITATS	—	Lema : "La Meva"
Primer Accésit	" 25	L'ALEGRIA DE LA FAMILIA	—	"Els fills"
Segon "	" 21	MODERNISME	—	"Ni ara ni mai"
Tercer "	" 65	HISTÒRIA VERSIFICADA DEL SANT PRIM.	—	

Composició infantil

Sext premi.	Ofert per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.			
N.º 62	EL DOCTOR CARITATIU	—	Lema :	"Rondalla"

ATENCIÓ !!

No heu pensat alguna volta en la possibilitat de reproduir a gust dels vostres capricis l'imatge vivent dels familiars més volguts, de conservar un record vivíssim de les admirables escenes de la llar; en un mot: de poder retenir llargament els records imborrables de la vostra felicitat?

La moderníssima **"CÀMARA PATHÉ BABY"** que uneix al seu mòdic preu una perfecció insuperable, us resoldrà admirablement aquest afer.

ÉS UN OBJECTE ÚTIL I ALTAMENT AGRADABLE.
Per 10 pessetes al mes podeu obtenir aquesta petita meravella de la fotografia moderna.
Adquiriu-la i serà tot seguit el vostre company inseparable.

DEMANEU-LA AL

CRÈDIT CERA I PAYÉS, S.L. TDA

Única casa a Barcelona que ven tan avantajosament.

Corts, 640. Entressol, 1.ª

Altres especialitats :

GRAMÓFONS, DISCOS, APARELLS DE RÀDIO «PHILIPS», «CLARION», «PHILCO», «ATWATER-KENT», «TELEFUNQUEN», «MARAVILLA», «PUNTO AZUL» i «CROSLEY». CINEMES «PATHÉ BABY». RELLOTGES D'OR I PLATA. PLUMES FONT «PARKER». BICICLETES GARANTITZADES «MARAVILLA». MÀQUINES FOTOGRAFÍQUES. ETC., ETC. TOT A LLARGS TERMINIS

Agència a La Bisbal : **Centre Comercial**

SENYORA:

LA CASA J. MARTI MARTI S. A.
Passeig de Gracia, 27 — BARCELONA

US CONVIDA A VISITAR ELS SEUS IMPORTANTS MAGATZEMS EN ELS QUE
TROBAREU LES MÉS EXQUISIDES NOVETATS EN LLURS SECCIONS DE:

TEIXITS:

Crespons llisos i estampats, crespons per a llenceria, gzergette de seda i llana, xarmelaines, frescos, cotons fantasia, etc.

MARROQUINERIA:

Bolsos de seda, pell, granet, similis per a viatge, passeig i teatre.

GUANTS:

De pell rentable, de seda, procedents de les millors marques.

MITGES:

Unics dipositaris de la ja famosa marca « J. M. M. » de mitges de seda.

PERFUMS:

Totes les marques els millors preus.

BLANCO CINZANO

(vermouth blanc dolç)

¿EL SUPER VERMOUTH?

ESPORTIVES

SELECCIÓ DE JUGADORS 1.ª CATEGORIA

«LA BISBAL F. C.» (reforçada).

L'afició de les comarques empordaneses està d'enhorabona! Amb motiu de nostra Festa Major, els dies 15 i 16 podrà fruit de vertaderes exhibicions de futbol a càrrec dels millors elements de nostra terra. La Junta de «La Bisbal F. C.» no reparant en sacrificis ha contractat per aquests jorns de bullici el notabilísim equip de la *secció de jugadors de primera categoria*, quins elements com pot veure el lector del futbol català. Heu-vos ací la seva composició:

Cabo
Moliné Orriols
Itarte Solé Gamiz
Ramonzuelo Peiró Edelmiro Padrón i Bosch

El nostre onze davant una selecció tant potent no hagnés pas pogut oposar cap mena de resistència, i per això ha estat convenientment reforçat. A l'hora que escrivim aquestes ratlles encara no se sap ben certament l'onze que arrenghenarà «La Bisbal F. C.», més és quasi segur que la *selecció de jugadors* se les hagi d'haver amb el següent magnífic conglomerat:

Llorenç
(«F. C. Barcelona»)
Blanch Llenas
(Palafrugell)
Mollà Castelló Bussot
(Palafrugell) (Júpiter)
Amatller Costa Miquel Barceló i Avellí
(València F. C.) (Júpiter)

Calen comentaris? Ens sembla que no, car davant uns equips com aquests l'afició tindrà ocasió de fruit de dos esplèndits partits de futbol, d'aquest futbol que desgraciadament fa algun temps que enyorem.

Per aquest encontre l'*Excelentíssima Corporació municipal* ha fet ofrena d'una esplèndida copa.

Pel quart dia i seguint la tradició d'anys anteriors, està anunciat un magne concurs de Sardanistes, en el qual hi prendran part les lloretjades cobles «La Principal d'aquesta ciutat, Albert Martí de Barcelona i «Els Montgrins» de Torroella de Montgrí.

PENALTY

La gesta del Palafrugell F. C.

El «Palafrugell F. C.» després del magnífic paper que feu en el Campionat de Catalunya grup B. quedant, entre quinze clubs, en el lloc segon, ha renovat avui la seva gesta en el Torneig de Promoció, que es feu entre els 6 equips millor classificats, quedant al cap de la classificació amb una puntuació indiscutible.

Amb el màxim esforç d'aquests homes que representen el Palafrugell esportiu—i que d'avui andevant seràn els representants de tot l'Empordà—han fet que el futbol gironí entrés sens subterfugis de cap clase a figurar entre les primeres figures del futbol català: Barcelona, Espanyol, etc.

Aquesta gesta esportiva obtinguda pel simpàtic cercle de Palafrugell ha estat deguda, indubtablement, al entusiasme —(que desgraciadament va minvant cada dia més arreu dels clubs catalans)—d'aquests xicots que llueixen la samarreta blanc-negre.

El Palafrugell F. C., l'històric del qual es brillantíssim, pot afegir avui, amb lletres d'or, l'ascensió importantíssima a la primera categoria.

Avui, doncs, l'Empordà—nostre estimat Empordà—es veurà representat futbolísticament entre els «asos» esportius de Catalunya, per aquest equip, que, encara que modest, està dotat d'una moralitat i entusiasme digne de tot elogi.

No volem deixar la ploma, sense testimoniar desde aquestes ratlles la nostre més cordial felicitació a la Directiva i principalment als braus defensors dels colors esportius de la simpàtica Vila de Palafrugell

JOSEP M^a. CARRERAS

BARBERIA DE PERE VINYET

Avinguda de la República, 15.—LA BISBAL
(al costat de l'Ateneu Pi i Margall)

El propietari d'aquest establiment es complau en oferir al públic els seus serveis, i assabentar-lo de que en el mateix trobaran el més gran assortit en **PERFUMERIA** tant nacional com estrangera.

NOVES

Doctor
J. MORET ROURA

Especialista

en

Malalties de
l' Aparell Digestiu
i del Recte

CONSULTA DE 3 A 6

Abeuradors, 5-pral.
Girona

Xocolates REGINA

Marca de Qualitat

demanau-la a tots els establiments

Magatzem de Vins i Oli de

J. Maruny

Qualitats insuperables

Preus moderats

A l'antic seller d'En Joan
de les Vinyes.— LA BISBAL

RESTAURANT POPULAR
A LA PLATJA DE TAMARIU

Josep Salleras

Servei a la carta
Coberts a preus mòdics
Bella platja i bon menjar!

Pà de Viena

i Pà Suic

J. COLL

són bons perquè són purs

BLANCOR

se recomienda solo

FESTA MAJOR.—A l'eixir el present nombre estarem en vigílies de Festa Major. Els casals, nets i polits en sa majoria i els que no, s'hi donaran les darreres pinzellades.

Enguany serà la Festa lluidíssima; com no ho havia estat de molts anys en aquesta banda.

Les millors cobles-orquestres tocaran sardananes, concerts i balls. Cursa pedestre, de cintes, Concurs Literari, Festival Sardanístic, Cines, Futbol... en fi, un preat enfilall de variats i esplèndits festeigs.

No cal dir, com a bisbalencs enamoradíssims de nostra ciutat estimada, quan ens alegrem del ressorgiment de nostra Festa Major.

ACCIDENT.—Divendres al matí, a l'extrem del carrer de Girona, un auto topà amb una bicicleta montada pel jove Joan Padró i Vilar, el qual resultà greument ferit i tan greument, que morí l'endemà. (R. E. P.)

QUEIXA.—Se'ns han apropiat alguns llegidors, queixant-se de que als vespres circulin moltes bicicletes sense portar el més petit llum.

En bé dels mateixos ocupants, cal que, en ésser fosc, els ciclistes portin el consegüent fa-

nalet.

CINE.—Esplèndit programa el projectat al «Mundial», sobressortint la preciosa pel·lícula sonora «La muchacha de la calle».

TEATRE.—Dimecres a la nit, tingué lloc al «Cine Olympia» la representació del divertit vondevil «Ya no puedo engañar a mi mujer» per la companyia de la reputada primera actriu Maria Fortuny.

ELS GEGANTS.—Sembla que hi ha el propòsit de fer eixir els Gegants a donar una passejada per nostra ciutat el primer dia de la Festa Major.

Creiem encertada l'idea i que ho veurien amb molt gust tan els bisbalencs com els forasters.

SESSIÓ DE L'AJUNTAMENT.—Per haver tingut de confeccionar el present Extraordinari amb antipació, ens veiem precisats a aplaçar per al proper nombre la publicació de l'interessant Sessió que l'Ajuntament tingué dimarts d'aquesta setmana.

OBITUARI.—Dimecres morí el ciutadà Andreu Deulofeu. (R. E. P.)

CINE MUNDIAL

PASSEIG MARIMON ASPRER
LA BISBAL

FESTA MAJOR 1931.

Dies 14, 15, 16, 17 i 18 d'agost

Extraordinaris Programes de Cine

EL BISBALENC

LA CABARRA
LA-BISDAL

ESTPECIALIDAD: EN TALDOSAS, VIDRIERAS, ROJAS
LEONCIO GORRINA, S. EN C.

TOCAIOS, FERRALLEROS, TENDIDOS, FERRALLEROS, ESCALAS, FERRIS, ETC.

TOCA CLASE DE PIEZAS PARA ARQUITECTURAS Y CONSTRUCCION

BANC DE PALA FRUGELL

Capital: 2.000.000 de pesetes

Casa Central: PALA FRUGELL, SANT FELIU DE GUIXOLS
Sucursals: LA BISBAL, TORROELLA DE MONTGRÍ

COMPRA-VENDA DE VALORS I DESCOMPTES DE
CUPONS NACIONALS I ESTRANGERS

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS A LA VISTA I A PLAÇA FIXE
DIPÓSIT DE VALORS, ETZ. ETZ.

Sucursal a La Bisbal: PLAÇA LLIBERTAT, 1
Apartat de Correus N.º 3 — Telèfon, 50

CATALÀ?

Aquest és el paper del nostre poble.

Treballem per ell com hem treballat sempre per les coses ben nostres.

**CARBÓ
VEGETAL, COK I
ANTRACITA**

=====

Servei a domicili

=====

Preus Mòdics

Valls de Colomer, 4

**J.
M
A
R
R
U
N
Y**

**CEREALS I
ABONOS DE TOTES
CLASSES.**

=====

VINS I OLI
DE QUALITATS IN-
SUPERABLES.

LA BISBAL

EL SIGLE

A. Conde

Sempre les últimes novetats en articles fantasia i objectes per a regal. Gran stock

Plaça de la Llibertat, 12
LA BISBAL

RECADERO DE LA BISBAL

M. TERRADAS

(Sucesor de Peracaula)

CALLE ARCOS, 14 - - - **LA BISBAL**

LOS ENCARGOS EN BARCELONA

PETXINA, n.º 5 • RECH, n.º 87
PLAZA COMERCIAL, n.º 10
Teléfono, 1909 A.

Programa de Festeigs

Dia 14

A les 9 del vespre. Concert davant de la Casa Ajuntament per el cor «Els Rossinyols de les Gabarres».

A dos quarts de 10. Sessió de cinema sonor al «Mundial».

Dia 15

A dos quarts d'11. Ofici Solemne a la parroquial església de Santa Maria.

A les 12 del matí. Dues sardanes a la Plaça de la Constitució per la cobla «Albert Martí» de Barcelona.

A dos quarts d'1. Sardanes vermouth a l'Avinguda de la República davant de l'Ateneu Pi i Margall per «La Selvatana» i davant de L'Escut Emporità per «Els Montgrins».

A les tres tarda. Concert al Saló de consum de «l'Ateneu Pi i Margall», per «La Selvatana».

Concert als Salons de «L'Escut Emporità» per l'orquestra «Els Montgrins».

A les 4 de la tarda. **Cursa Pedestre** (1.ª volta a peu a La Bisbal) organitzada per la Comissió de Foment de l'«Escut Emporità». Sortida dels corredors inscrits davant l'«Escut Emporità». Disputant-se dues magnífiques copes d'argent ofrena de LA TINTORERIA ELS MIL COLORS de A. Güell de Girona, i de la Comissió de Foment de L'Escut, juntament amb altres premis de més de 300 pessetes en metàl·lic.

Ball d'entrada al Saló Avellí, pel Jazz de la casa.

A les 5 de la tarda. Quatre sardanes per la cobla «Albert Martí» a la plaça de la Constitució.

Partit de futbol al camp d'esports, entre «Selecció de Jugadors de 1.ª Categoria de Barcelona», i «La Bisbal F. C.» notablement reforçat.

Sessions de cinema al «Mundial».

A dos quarts de 7. Dues peces de concert i vals al Passeig per la cobla-orquestra «Albert Martí».

A dos quarts de 8 del vespre. Audició de sardanes a l'Avinguda de la República davant de «L'Escut Emporità» i «Ateneu Pi i Margall» per les cobles «Els Montgrins» i «La Selvatana».

A les 10 de la nit. Audició de sardanes davant dels mateixos llocs i per les esmentades cobles.

Sessió de cinema al «Mundial».

A les 11 nit. Cinc sardanes al Passeig per la cobla «Albert Martí».

A dos quarts de 12. Balls de Societat en els salons de l'«Ateneu Pi i Margall» per «La Selvatana» i de «L'Escut Emporità» per «Els Montgrins».

Dia 16

A les 12 del matí. Dues sardanes a la Plaça de la Constitució per la cobla «Albert Martí».

Lluit Ball matinal a «L'Escut Emporità».

A dos quarts d'1. Sardanes vermouth a l'Avinguda de la República davant l'«Ateneu Pi i Margall» per «La Selvatana».

A les tres tarda. Concert a l'«Ateneu Pi i Margall» i a «L'Escut Emporità».

A les 4 de la tarda. **Carrera Ciclista de Cintes** per l'Avinguda de la República davant de L'Escut Emporità, organitzada per aquesta Entitat, amenitzant l'acte l'orquestra Els Montgrins. Ofrena de cintes als corredors per gentils damiselles.

Partit de futbol pels mateixos equips.

A les 5. Quatre sardanes a la Plaça de la Constitució per la cobla «Albert Martí».

Sessió de Cinema al «Mundial».

A dos quarts de 7. Dos peces de concert i vals al Passeig per l'orquestra «Albert Martí».

A dos quarts de 8. Audició de sardanes a l'Avinguda de la República davant de l'Ateneu i de L'Escut Emporità per les cobles «La Selvatana» i «Els Montgrins».

A les 10 nit. Audició de sardanes a l'Avinguda de la República per les cobles «Albert Martí», «Els Montgrins» i «La Selvatana», cobles de l'Ajuntament, Escut Em-

porità i Ateneu Pi i Margall, respectivamet.
Balls de Societat a l'«Ateneu Pi i Margall» i a «L'Escut Emporità».

Dia 17

A les 12 matí. Dues sardanes a la Plaça de la Constitució per la cobla «Albert Martí».

Vermouth dansant a «L'Escut Emporità».

A dos quarts d'1. Sardanes vermuth a l'Avinguda de la República davant de l'Ateneu Pi i Margall per «La Selvatana».

A les 3 tarda. Concert a l'«Ateneu Pi i Margall» i a «L'Escut Emporità».

A les 4. **Concurs Literari** organitzat per L'Escut Emporità. Sinfonia per «Els Montgrins». Parlaments del President i Vis-president. Memòria del Jurat pel Secretari. Lectura de les composicions premiades per llurs autors, i entrega dels premis; al saló de festeigs de dita Entitat.

Cinema al saló «Mundial».

A les 5 de la tarda. Quatre sardanes a la Plaça de la Constitució per la cobla «Albert Martí».

A dos quarts de 7. Dues peces de concert i vals al Passeig per l'orquestra «Albert Martí».

A dos quarts de 8. Audició de Sardanes a l'Avinguda de la República davant de L'Escut Emporità i de l'Ateneu Pi i Margall per «Els Montgrins» i «La Selvatana».

A les 10 nit. Audició de sardanes a l'Avinguda de la República per «La Seivatana» i «Els Montgrins» davant de l'Ateneu Pi i Margall i de L'Escut Emporità.

A les 11 de la nit. Cinc sardanes per la cobla Albert Martí al Passeig.

A dos quarts de 12. Balls de Societat a l'Ateneu Pi i Margall i a L'Escut Emporità.

Dia 18

A les 12 del matí. Dues sardanes a l'Avinguda de la República per cada una de les cobles, La Principal de La Bisbal, Albert Martí i Els Montgrins.

A les 3 de la tarda. Concert a la «Peña Bisbalense» per «La Principal» de nostra ciutat.

A les 5 tarda. **Concurs de Sardanistes** al Camp de futbol prenguent-hi part les cobles, La Principal de La Bisbal, Albert Martí i Els Montgrins.

A dos quarts de 7. Dues peces de concert i vals al Passeig per l'orquestra Albert Martí.

A dos quarts de 8. Audició de sardanes a l'Avinguda de la República davant de «L'Escut Emporità» per Els Montgrins.

A les 10 de la nit. Audició de sardanes per les cobles La Principal de La Bisbal, Barcelona i Els Montgrins a l'Avinguda de la República.

A les 11. Lluïdíssim Ball de Societat a L'Escut Emporità per l'orquestrina - jazz Els Montgrins.

Esparteria i Palmeria

Josep Gou Leal

Persianes

Cortines de totes classes

Treballs sòlids

Avinguda de la República, 12 LA BISBAL

Col·legi «Monturiol»

Alta de Sant Pere, 21 FIGUERES

PENSIONAT AMB L'OPTIMA DIRECCIÓ TÈCNICA

PRIMERA ENSENYANÇA
BATXILLERAT
COMERÇ
IDIOMES

IMMOBLE ESPLÈNDIT

Aprenent

amb bons informes
el sol·licita

TADGU PIBERNAT

casa dedicada a la
confecció de calçat de
de luxe, que data de
:: l'any 1850. ::

Imprenta i Papereria de JOAN JOVÉS. ~ La Bisbal

Cordeleria Vda. de J. CUXART

C. Francesc Layret, 1 i 3

— BADALONA —

— Telèfon, 137

CASA FUNDADA EN 1847

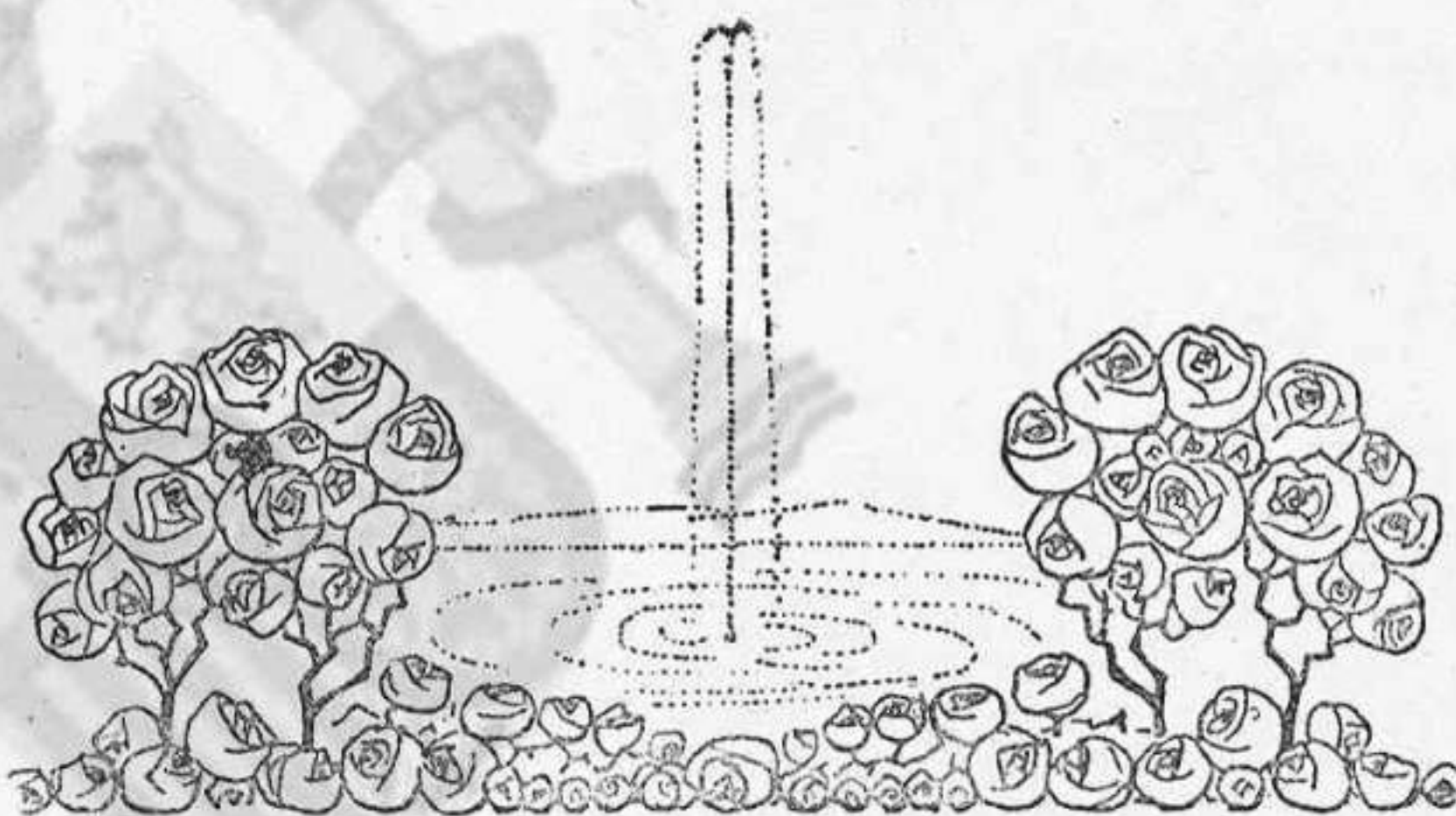
Fàbrica de Filats i Retorts de Cànem, Cotó, Sisal, Yute i Lli

Cordes, Cables, Fils escudrinyar, Fils de Pesca, Guarnicioner, Boter, Matalasser, Sabater, Espardanyer. Fils de Cotó glacé (pulit) fils alambrats, ninyeta patentada per les pintes de telers, etc.

Xampany GELAMÀ

Es el Xampany Empordanès

**Bouquet de les
grans marques
:: franceses ::**

**Caves a
Vilajuiga**

FARMACIA LLACH

SERRA I SANS, 13 (prop del Castell)

DESPATX DE FÓRMULES AMB PRODUCTES QUÍMICAMENT
PURS. EXTENS ASSORTIT D'ESPECIALITATS NACIONALS I
ESTRANGERES. ARTICLES D'ORTOPÈDIA I GOMA.

EL BISBALENC

Papelería y objetos de escritorio—Imprenta y Litografía

BAZAR DE LOS ANDALUCES

SOCIEDAD ANÓNIMA

CAPITAL SOCIAL: 350.000 PTAS.

Ventas al por mayor y al detall

BARCELONA

5, Plaza Real -- Pasaje Mendez, 5
Teléfono 14923

Use Vd.

WIGTY

las mejores
tintas
para escribir

PAPERS I CARTOLINES SUPERIORS

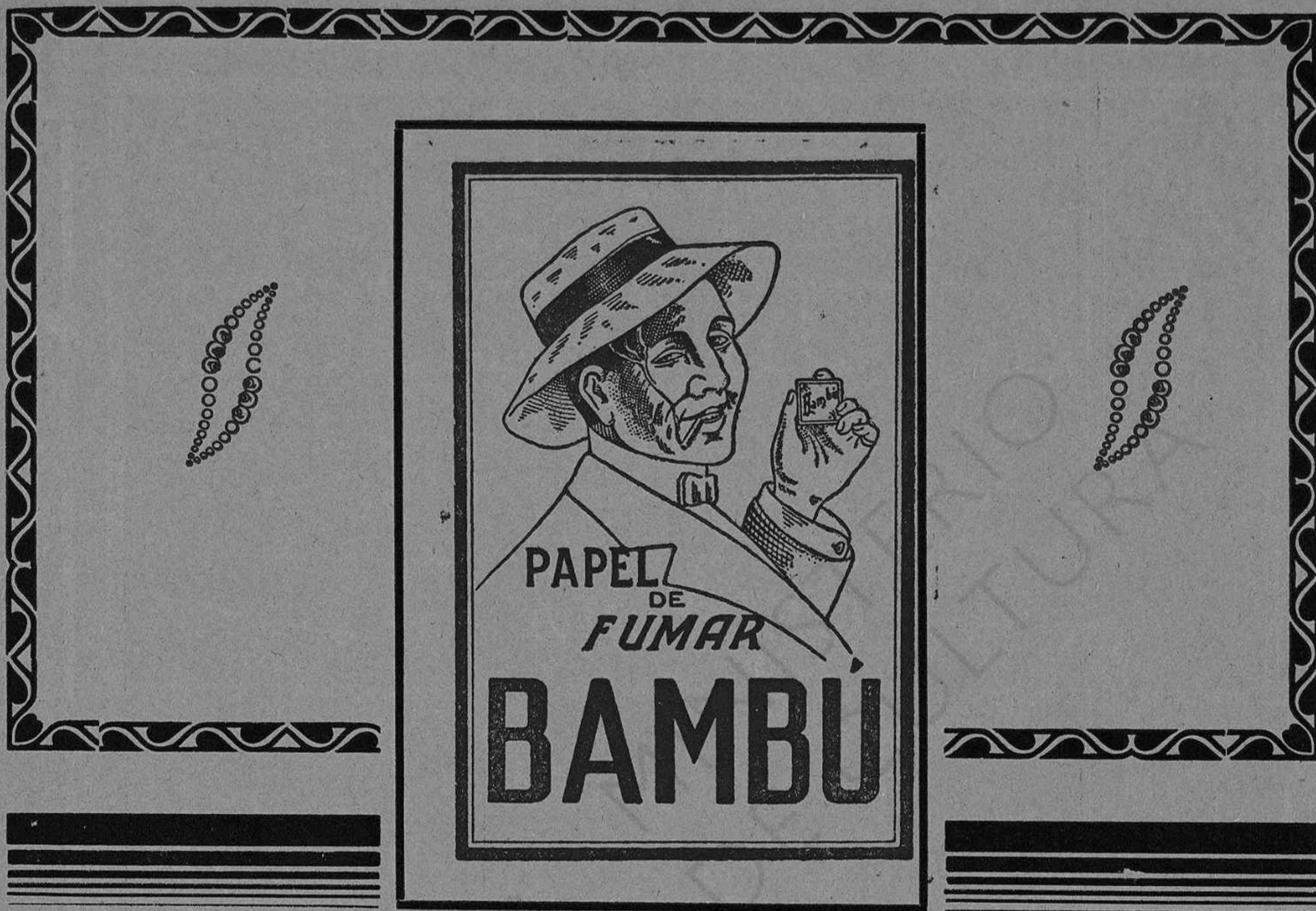
EMILIO DOG WILER

Consell de Cent, 245-bis — BARCELONA

CASA A MADRID:
Carrer Oliver, 8. Teléf. M 53496

Telegramas: «OPALINA»
Teléf. 32963

Les Faixes **MADAME X**

MADAME X

FAN TRIOMFAR LA
SILUETA DE MODA

TRAMETEM CATÁLEGS GRATUITAMENT I FEM EXPEDICIONS A

∴ TOT EL MÓN ∴

Rambla de Catalunya, 24

BARCELONA

LA FAMILIAR
GERUNDENSE

COMPañIA DE SEGUROS

CAPITAL SOCIAL: 50.000 PESETAS

Domicilio y Oficinas: SUBIDA AL PUENTE DE ISABEL II, 2 Pral.

GERONA

Socorros en metálico:

POR ENFERMEDAD:	De 1 pías.	a 8 pías.	(subsido diario)
POR INVALIDEZ:	De 20 «	a 60 «	(pensión mensual)
POR PARTO:	De 15 «	a 180 «	(indemnización)
POR DEFUNCIÓN:	De 20 «	a 200 «	(indemnización)

Los asegurados pueden ser visitados y operados **GRATUITAMENTE** por el Cuerpo Médico de la Compañía en Gerona y en Barcelona; en las **CLINICAS** de la Sociedad por eminentes doctores.

ADVERTENCIAS IMPORTANTES:

Además de ser los asegurados operados **GRATUITAMENTE**, durante su estancia en la **CLINICA** cobrarán los subsidios igual que si estuvieran enfermos en su domicilio.

El asegurado que así lo desee, no tendrá que esperar ningún período de enfermedad a enfermedad, teniendo así derecho a cobrar por cualquier recaída o nueva afección, aunque sólo hayan transcurrido uno o más días desde la fecha del alta.

Para informes, dirigirse a nuestro representante en La Bisbal:

D. RAMON PLANAS

CALLE SEIS DE OCTUBRE, 63